

ליקוטי שו"ת

בס"ד, גליון י"ח **בפאון לתורה וחסידות במשנת רבנות לבית ביאלא פשיטוא**

ערש"ק פר' שלח י"ח סיון תשפ"ב **יו"ל לרגל שמחת נישואי נכד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א**

דברי תורה לפרשת השבוע מרובה"ק

דברות קודש בענייני נישואין

שנשמעו מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

איתא בגמ' 'אגרא דבי הלולא מיל' (ברכות ו:), השכר של שמחת החתונה, הנישואין, הוא 'מיל', הדיבורים, שבזה משמחים החתן והכלה. ובעניין זה אכן יש חשיבות מיוחדת לדיבור, כי כי האשה מתקדשת ונאסרת לכל העולם ע"י דיבור בעלמא שאומר לה הבעל 'הרי את מקודשת לי', ואפילו אי לא אמר רק 'לי אינה מקדושת, וכהורים התלויים בשערה בדיבור בעלמא.

ב'שם משמואל' כתוב דבר נפלא, דהנה איש יהודי הלא הוא מורכב מרוחניות וגשמיות, מצ"א גופו החומרי המושכו למעבה האדמה, גשמיות וחומריות תאוות ותענוגים גסים, ומצד שני נשמתו חלק אלוך ממעל השואפת לגדולות ונמשכת אל מעלה להתקרב יותר ויותר אל קל עליון ויצרה ובוראה, והאיך מיישבים הסתירה הזאת, הלא המה שני כוחות מנוגדים, ומיישב השם משמואל, כי ע"י שמחה אפי' ליישב הסתירה, כי כשהאיש שמח וטוב לב, הרי גופו פחות משתוקק לדברים הגסים והחומריים, והוא מעורר יותר, ובנקל יכול לעשות רצון נשמתו ולהתעלות לעלות במדרגות רמות, כשאין חומריותו מתנגדת לכך. וזהו כחה של שמחה.

ועד"א אפשר לומר גם בשמחת נישואין, כי בשמחה זו ישנם פריים וצדדים רבים, שמחד גיסא יש את שמחת המצווה, ומאידך גיסא החתן מקבל ע"ג"כ עול של פרנסה וריחיים על צווארו, גידול הצאצאים לתורה למצות ולמעש"ט ולחופה, ס'איז אהרנסטע עול, אך את זה ג"כ מיישב ענין השמחה, 'כל המשמח חתן וכלה' וכו', שע"י השמחה מסירים כל הדאגות והטרדות מהחתן, וזה ממשיך שפע רב הצלחה וברכה ברוחנית וגשמיות לכל משך ימי חייו.

ובפרשתן (פר' קורח) מצינו כי אמר הקב"ה למשה רבינו לבחון את הראוי לשרת לפניו ע"י הנחת כ"א מהנשיאים מטה במשכן, ועשה הקב"ה נס וצמח מטהו של אהרן שקדים, ויוציא פרח ויצץ ציץ, וצריך לדקדק אמאי בחר הקב"ה לעשות המבחן דווקא ע"י מטה עץ. אך על דרך הנ"ל אפי' לבאר, כי מטה הוא דבר יבש ביותר, ובשביל לגדול ולפרוח צריך הרי מים אויר ואור וכו', והאיך מיושב סתירה זו רק ע"י מידתו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום, מרבה שמחה בכלל ישראל אהבה אחוה ושולם ורעות, ובכחה ליישב הסתירות, להפריח ולגדל מטה יבש, שיוצא פרחים ושקדים.

אבל בגוונא דהכא, הלא ליתא לשום סתירה, כי הזיווג הלזה הוא 'ענבי הגפן בענבי הגפן', וכדאמ' בגמ' (פסחים מט:), דבר נאה ומתקבל, ובוודאי יציץ ציץ ויפרח גידולים נאים לתפארת כרם בית ישראל דורות ישרים ומבורכים בנים נטעים נאמנים עוסקים בתורה ובמצוות בנין עדי עד בית נאמן בישראל, ואיתא 'כל המשמח חתן וכלה כאילו בנה אחת מחורבות ירושלים', (ברכות ו:), וזנחה במהרה לבנין בית המקדש וביאת גואל צדק בב"א.

זקה"ק מביאלא ז"ע הרי ה' מחותן עם בית בוהוש, וזכרוננו כי בשמחת השבע ברכות אמר אדמו"ר מבוהוש זצ"ל תחת א' השיחים דהתנה"ק אוסרת כ"כ איסורי תעורבות, וכגון בשר בחלב, כלאיים, שור וחומר צמר ופשתים וכו', חמץ ומצה בפסח ג"כ - מ'טאהר זיך נישט מישן... הן אמנם - אמר אדמו"ר מבוהוש - איין זאך לאזט דער תורה יא זיך צו מישן, דבר אחד התורה אומרת כן להתערב זה בזה - הלא הוא בוהוש וביאלא...

המשך בעמ' הבא

מדברים דברי תועלת בתוכחת מוסר לחברו דברים המביאים ליראת שמים ולהרבות תורה במקרה זה יפה הקול אולם לפעמים לדברי סרק לשה"ר ורכילות ודאי יפה השתיקה והדיבור אינו רצוי כלל. וז"פ התרגום וכדי חמא משה ענוונותיה חשש משה שמרוב ענוונותו ושפלותו של יהושע לא יאות לדבר ולומר לבנ"י דברים המועילים להם בדברי תוכחה ומוסר לכן קרא משה להושע בן נון יהושע התפלל עליו וברכות שלא יחשוש מלהשמיע קול דבריו במקום הנצרך לתועלת הרבים.

(מקור ברין)

שלח לך אנשים וגו הנה כל אנשים שבמקרא לשון חשיבות פי' שהכתוב מהזיר לראשי ישראל שישלחו מאתם החשיבות חיינו ההתנשאות, ויתורו הוא לשון הסתכלות את ארץ כנען רומז על מדת השפלות פי' שישתכלו תמיד לחיות בעיניהם כאפס וכאין וזהו אשר אני נותן עצה לבני ישראל פי' שע"י מדת השפלות יזכו להיות נקראים בנים למקים. ומה הארץ וגו' היש בה עץ אם אין פרש"י אם יש בהם אדם כשר שיגן עליהם בזכותו וזהו ודוק אם אין פי' אם יש בו מידת השפלות אז יוכל להגן על ישראל.

(מאמר מרדכי - נדבורנה)

שמעתי שהגה"ק אדמו"ר מגור זצלה"ה בעל שפת אמת ז"ע אמר, בשם היהודי הקדוש ז"ע, אשר חיוב על כל אדם ללמוד בכל יום הזוה"ק פ' שלח (ד' קט"ע ע"ב) בעניין מרגלים, אמר ר' שמעון, מפרשתא דא אוליפנא רזא דחכמתא וכו' כל העניין, שהוא התחזקות כנגד טענות היצה"ר המפתה את הבריות.

(שיח שרפי קודש אות תכ"ג)

(ו"ל: אמר ר' שמעון מפרשתא דא אוליפנא רזא דחכמתא ואשתמעו מנה זיין עלאין ויקרין ת"ח קב"ה משבח באורייתא ואמר אזילו באורחי אשתדלו בפולחני והא אנא מעייל לכוך לעלמין טבין לעלמין עלאין. בני נשא דלא ידעי לא מהימני ולא מסתכלי קב"ה אמר אזילו איללו הווא עלמא טבא הווא עלמא עלאה דכסופא. אינון אמרי אין ניכול לאללא ליה ולמנעו כל האי. מה כתיב עלו זה נגב אשתדלו באורייתא ותחמון דהא היא קימא קמיינו ומנה תנדעו ליה. וראיתם את הארץ מה היא וגו'. תחמון מנה הווא עלמא דהא ירותא דאחסנא דאנא עייל לכו בה. ואת העם היושב עליה אינון צדיקיא דבגנתא דעדן דקימון שורין שורין ביקרא עלאה בדרגין עלאין. החזק הוא חרפה. בה תחמו אי זכו לכל האי כד אתקפו על יצריהו ותברו ליה אי לא. או כד אתקפו באורייתא למלעי בה ימאא ולייליא או אי ארפו ידיהו מנה וזכו לכל האי. המעט הוא אם אי סגיאל אינון דאשתדלו בפולחני ואתקפו באורייתא בגין דזכו לכל האי אי לא.

ומה הארץ השמנה הוא אם רזה. מדאורייתא תנדעו מה הארץ מה ההוא עלמא אי אסגי טיבו עלאה ליתבה או אי אזעיר מנה כלים. היש בה עץ אם אין האית בה אילנא דחיי לעלם לעלמי עלמין או אי צרורא דחיי אשתכח בגוהוה אם לא.

אך בה' אל תמרונו בעי דלא ימרונו באורייתא דאורייתא לא בעי עותרא ולא מאני דכספא ודבהא. ואתם אל תיראו את עם הארץ. דהא גופא תבירא אי שיתדלו באורייתא ישכח אסוותא בכלא הה"ד רפאות תחי לשרך ושקוי לעצמותיך וכתבי ולכל בשדו מרפא. וכל אינון מקטרגי אינון מכרזאן ואמרי פנו אתר לפלנייא עבדא דמלכא. בגין כך אל תיראו. כי לחמנו הם. אינון בגרמייהו זממון מזוני בכל יומא לאינון דמשתדלי באורייתא כד"א ואת העורבים צייתי לכלכך וכתבי (שם) והעורבים מביאים לי לחם ובשר. סר צלם מעליהם מאן צלם דא תוקפא דדינא קשיא מאי טעמא אעדי משום דיי' אתנו אל תיראום כלא אעדיאו בגין אורייתא. זכאה חולקתו דאינון דמשתדלי באורייתא לשמה דהא מתקשרי קב"ה ממש ואקרון אחים ורעים הה"ד למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: ועיי"ש ענד)

עלה נעלה ופירש"י ז"ל אפילו בשמים והוא אומר עשו סולמות וכו' נצליח יהושע וכלב הורו לנו את הדרך הראויה בדרכי החסידות כי אפילו האדם שזכה לשלימות בעבודת השי"ת עדיין זקוק הוא להדרכת הצדיק וזהו אפילו בשמים אפילו מי שכבר זכה למעלה הרמה ביותר והצדיק אומר לו שתכלית העבודה היא ממנו והלאה ועדיין לסולם הוא צריך חייב הוא לשמוע בקולו ולעשות כעצתו כי תמיד תלויים בצדיק הדור שהוא בחינת משה ובעצותיו

(תולדות אדם)

שלח לך אנשים להבין למה נאמר לך היה לו לומר שלח אנשים אך הנה באמת יש לשאול אין היה יכול להיות קלקול גדול כזה ח"ו למרגלים אך בזה אנו למדים שהעיקר הוא לבל להיות חכם בעיניו רק יעשה מה שנאמר בתורה בפשיטות דהנה השינוי של המרגלים לא היה אלא בדבר קטן שמשרע"ה מסר להם הסימן המבחנים אם במבצרים שאם במחנים הם יושבים הוא סימן שהם גבורים ואם במבצרים הוא סימן שהם חלשים והם אמרו שאע"פ שיושבים במבצרים הם גבורים ג"כ וזה היה עיקר השינוי שלהם אע"פ שראו בשכל שלהם שכך הוא לא היה להם לשנות מדעת התורה שהיא דעת משה שמסר להם הסימן והיו צריכים להאמין אע"פ שלא היו מבינים זאת בשכלם וזה שלח לך אנשים דהיינו לטובתך שיהיה מהם לימוד לכל התורה שהאדם יעשה רק בתמימות 'תמים תהיה עם ה' אלקיך' וזה הוא לימוד לדורות שאל יראה האדם בשכלו להיפך מהתורה ואע"פ שרואה בשכל בדברים ישרים אבל כיון שהו יציאה אפילו גדר קטן מהתורה הוא אסור וכמו בדור הזה שרוצים ללמוד חכמות חיצוניות והמלאכות שלהם כדי שיהיה להם פרנסה וזה איסור גמור וזה שמרומז בפסוק ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם דהיינו שאל תתבנו בדרכיהם כי לחמנו הם שרוצים ליתן לנו לחם ופרנסה כי באמת הכל הבל וריק וכל הפרנסה שלהם מוצים הוא רק כמו הצל, וה' סר צלם מעליהם' שאין בהם ממש רך כמו הצל ובה יהיה סר צלם מעליהם וה' אתנו אם נתחזק בה' ויהיה אתנו אז אל תיראו ותראו שאין שום פרנסה בפרט פרנסת איש ישראל אין עומד תחת הזמן רק תחת השי"ת בלבדו הן ומפרנס את הכל.

(דברי בינה מכ"ק)

ויקרא משה להושע בן נון יהושע בתרגום יונתן וכדי חמא משה ענוונותיה קרא משה להושע בר נון יהושע אפ"ל הכוונה עפ"מ דכתיב לקמן בפרשה וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ופי' אאמו"ר הקוה"ט ז"ע א"ע עפ"מ מש"א בספה"ק אשר מי שאינו נזהר בדיבוריו ומפספט לשהן שקרים לצנות וסתם דברים בטלים פוגם בברית הלשון ועי"ז גורם שיפגום גם בברית המעורר ר"ל דברית הלשון מכון כנגד ברית המעורר כידוע ז"פ וטפכם אשר אמרתם אלו הנולדים ע"י האמירה בפטופטי סרק ודיבורים אסורים גורמים לבז יהיה שהחיצונים גוזלים אותם לצדם ר"ל.

מאידך, מחמת גדול הזהירות הנחוצה בדבור פה בל יחשוב האדם דיש לשתוק לגמרי וימנע א"ע מלהשמיע מחאתו ותוכחת מוסר לאנשים הזקוקים להדרכה בעבודת השי"ת כי אז בודאי צריך לדבר ולומר שייטבו דרכם ולא לקחת עטרת השפלות ולשתוק וכן איתא בשם הרה"צ מבל זע"א דמצינו בגמ' (כריתות ו) מפני שהקול יפה לבשמים ואילו במקום אחר בגמ' (ערכין טז) אמרין בקטורת יבוא דבר שהוא בחשאי ויכפר על מעשה חשאי והענין הוא דאג

שערי שמה

אמרות טהרות פנינים עובדות והנהגות מרבוה"ק בענייני נשואין

אמרות טהרות פנינים נפלאים

הצינור לכל השפעות במדה כנגד מדה וזוה להמשיך צנור שפע רב טוב וברכה עדי עד.

(ברכת צבי בא)

"ד"ר שאמר בנישואי הרה"צ הגרא"י שליט"א)

הנה אנו אומרים בנוסח ז' ברכות של נישואין שמח תשמח רעים האהובים כשמחך יצריך בגן עדן מקדם. וענינו הוא דהנה אנו רואים שבאשר שני בני אדם רוצים לשמוח ביחד אם אהבתם אינה בשלמות אמיתי, אז צריכים לעשות כמה פעולות וסיבות שונות להגדיל השמחה, אבל כשהם אוהבים זה את זה בשלמות אהבה, אין צריכים לשום פעולה לעשות רק ע"י שמתראים יחד זה לזה, אזי מגיע להם מדי שמחה ותענוג ע"י שרואים זה את זה, ומתענגים ושמים יחד. וזה "שמח תשמח רעים אהובים". היינו שהשמחה אמיתית היא שהש"ת ישמח את ישראל בבחי' "רעים אהובים" הינו שיתלקו מהם כל המסכים המבדילים ויהיו ישראל כמונינים פניהם אל מול הפנים העליון, ויהיה התגלות השמחה ע"י הראיית הפנים בלבד כמו רעים אהובים.

זה "כשמחך יצריך בגן עדן מקדם". דהנה בראשית תחילת הבריאה, היה בחינת הזיווג דבר קדוש ועליון מאוד, כי היה מבחי' עצם הדיבקות הגמור בהש"ת בלי שום מסך המבדיל מענייני כוחות הגוף. ולא היה זה, סיבה שיבא עי"ז לדבקות בהש"ת כי היה בזה בעצמו עצם הדיבקות. רק לאחר החטא, שנעשה מסך המבדיל מצד הנאות הגוף. ואז, הוא רק סיבה-שיבא עי"ז לדבקות בו ית'. וזה "שמח תשמח רעים אהובים" אם יח' בבחינה זו של רעים אהובים שאין צריך לעשות שום פעולה לזה השמחה, אז יהיה על אופן הזה כשמחך יצריך בג"ע מקדם, שיהיה קדושת ענין הזיווג כמו שה" קודם החטא שהיה בזה עצם הקדושה ודיבקות הגמור באהבת הש"ת והבן.

(דברי בינה פ"ה בהעלותך ד"ה וידבר)

איתא בגמ' "כל המשמח חתן וכלה כאלו בנה אחת מחורבות ירושלים". וצריך להבין השייכות מה ענין שמחת חתן וכלה לבנין ירושלים. ונ"ל ע"פ מש"כ בגמרא "אין בן דוד בא עד שיכלו לבנות שבת, והינו שקירוב הגאולה הוא ע"י קיום מצוות פרייה ורבייה, בהבאת הנשמות לעולם. ועי"ז מקרב הגאולה, ובנינה של ירושלים בב"א.

(כ"ק אדמו"ר מביאלא ב"ב זצוק"ל)

סדר השבע ברכות מהנישואין מה שייכים זה לזה שהכל ברא לכבודו, ואת שתי הפעמים ברכת יוצר האדם ואחר כך שוש תשיש וכו', שמח תשמח. גם להבין מה שייכות הברכה מהישועה שישמע בהי' יהודה ובחוצות ירושלים קול מצהלות חתנים מחופתם וכו'. אך אפשר ע"פ מה שאמרנו חז"ל: ג' שותפים יש באדם, הקב"ה ואביו ואמו. הקב"ה נתן בו נשמה. אביו, חלקי העצמות. וחלק האם, הדם והנפש. שאדם צריך

(דברי בינה פ"ה בראשית)

ענין כלה הוא מלשון כלי שנעשו ישראל כליים מוכנים לקבל בתוכם קדושת הש"ת, ולא תלך קדושת כ"א לישראל לבדם, שזוה ענין ככלה הנכנסת לחופה, שבחינת חופה הוא היחוד והצמצום שנתחד הש"ת עם עמו ישראל, ונתחברו ישראל בשורש הקדושה שהוא ענין התשובה והדיבקות בשורש האחדות האמיתי וזה הטעם שנקראים בלשון חתן וכלה, דחתן אותיות נחת הרמוז לבחינת "מפני שמי נחת הוא", כי עיקר שלימות קדושת הזוג הוא שיתקשר האדם בבחינת דעת העליון שורש הקדושה, ועי"ז יזכה לבחינת הצמצום דקדושה שהש"ת יצמצם עצמו כביכול עם ישראל, ויתחבר עמהם וישיר שכינתו בתוכם. וזה מה שנוהגין לקרוא את החתן לתורה בשבת שקודם הנישואין, כי התורה"ק היא בבחינת הדעת העליון, ועי"ז כח דעת התורה"ק יכולים ישראל להתחבר לשורש הקדושה, ולכן קוראים אותו לתורה שיתקשר מקודם הנישואין בבחינת דעת התורה, ועי"ז יהא ביכלתו לעשות בחינת כלי מוכן לקבל בתוכו כל ההשפעות טובות לישראל בלבדם, ולא תלך השפע לחיצוניים.

(דברי בינה פ"ה נשא)

עוד אמר לי בשם זקנו הרה"ק היהודי זצלה"ה, מה שאחז"ל במס' תענית לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב וכיו"ב. בשלמא יו"ב הוא משום מחילת עוונות, אלא ט"ו באב מה הוא, יום שהותרו השבטים לבא זה בזה ופי' התוס' היינו יו"ט, ופי' התוס' הוא תמוה לעין כל. ואמר הרה"ק היהודי זצלה"ה דכוונת התוס' לישב דלכאורה קשה מאי מדמה הגמ' ט"ו באב ליו"ב. הא יו"ב הוא יו"ט מטעם מחילת עוונות, וט"ו באב הוא מטעם אחר שהותרו השבטים לבא זה בזה. ונראה שבחבדא מחתא מחתיניהו. וזהו פי' התוס' היינו יו"ט, דגם בט"ו באב הוו היו"ט עצמו כיו"ב, כ, דהנושא אישה מוחלין לו כל עוונותיו, א"כ יום שהותרו השבטים לבא זה בזה- הינו יו"ט בעצמו כמו יו"ב. והבן.

(נפלאות היחיד עמ' פ"ה)

והנה כתוב "מצא אישה מצא טוב ויפק רצון מה", ולכאורה הענין צריך ביאור, מפני מה בא "ויפק רצון" כנצואה ל"מצא אישה מצא טוב", [ברם לפי דרכינו הג"ל אפשר להסביר] שתכלית הנישואין הוא המשך הדורות ע"י הקמת בית נאמן בישראל של תורה ויר"ש ע"ד ישראל סבא, ולחבר הדורות הבאים שיהיו חוליה חדשה לאבותינו הק', ולכן "ויפק רצון" אותיות "צנור", ר"ל ש"ע" מצא אשה מצא טוב, היינו שנושא אשה הגונה צנועה וחסודה שתה"ל לו לעזר להתהלך בדרכי אבותינו הק', ע"ה, בחינת "מצא טוב" היא בוודאי תהיה לו לעזר ל"ויפק רצון מה", היינו שיעורו יחידו את בחינת רצון שהיא

אותה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדוני. (בראשית כ"ד- י"ד) אפשר לומר, הלשון הוכחת הוא לשון תוכחה, שכוונת אליעזר עבד אברהם היתה, להמתיק פחד יצחק שיהיה זיווג ממתיק אותו שתהיה מבחינת חסד אברהם, שחסד אברהם היה אפילו שאינו כדאי, - שהיטיב לכל, ופחד יצחק הוא הדין, ואם תהיה בה מידת החסד, אז סימן שהוא זיווגו של יצחק- שהמתיק פחד יצחק.

(תפארת אבות- ליקוטים מהדברי בינה - כ"ק)

ויאמר אלו-הים, לא טוב היות האדם לבדו, אעשה לו עזר כנגדו. (בראשית ב' י"ח) יש לדייק בלשון הכתוב "כנגדו", שנוראה לכאורה כיתור לשון, וידועה דרשת חז"ל, "זכה עוזרתו לא זכה כנגדו", אולם התורה היא "כפטיש יופץ סלע", ואנחנו גם אנכי חלקי בזה בעה"י. והנראה בזה על דרך מה דאיתא בגמ' על הנושא אישה ורצונו לעסוק בתורה, "ר' יוחנן אמר רחיים בצווארו ויעסוק בתורה", שעסק ועמל הפרנסה גורם למעט בלימוד התורה. ברם, אם זוכה האדם לאשת חיל, המקימת מה שאמר שלמה המלך ע"ה החכם מכל אדם, "יהיה שלחה כבישור וכפיה תמכו פלך וגו', סדין עשתה ותמכור", היינו שהיא נוטלת על עצמה גם כן חלק בעול הפרנסה, כי רצונה שבעלה יוכל להמשיך בלימוד התורה כדבעי, דבר זה הוא בוודאי לעזר לבעלה ומיקל עליו את "הרחיים בצווארו", וחלקה רב בשכר התורה, שבעלה לומד בזכותה, ובוודאי עליה נאמר "יבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלונה". והנה ידוע שעול ועמל הפרנסה כלול בקלה שנתקלל אדם הראשון, כמ"ש "בעצבון תאכלנה כל ימי חיך", והקלה הזאת עומדת כנגד האדם ומכבידה עליו לעשות רצון ה' כראוי, לכן המציא הש"ת לאדם את בת זוגו. ואם זוכה, היא עומדת לעזרתו גם בעסק הפרנסה, לכן מדגישה התורה אעשה לו עזר כנגדו, היא תהיה לו לעזר בדבר שהוא כנגדו ממש, היינו שהוא עומד כנגדו לרועץ ולמכשול, וזה עמל וטורח הפרנסה, וע"י עזרתה ורווח לו.

(ברכת צבי עמ' י"ד)

ואמשול לך משל הנה האדם כשרוצה לזרוע שיהי' פירות משובחים צריך להדר אחר קרקע טוב, שכל מה שהקרקע יותר טוב- מוציא יותר פירות משובחים. וכמו"כ זריעת הפרי בעצמו, צריך להדר אחר פירות משובחים לזרוע בהקרקע. שאפילו בקרקע טובה אם יזרע פירות גרועים, לא תוציא הארץ כי אם כמו אותן פירות שזרעו בתוכה כידוע. ונמצא צריך לפירות משובחים שני דברים: קרקע טובה ופירות משובחים לזריעה. וכמיון המשל הזה, כך הוא בענין לידת איש ואישה, אם איש ישראל רוצה שיהיה לו פירות משובחים, היינו פרי בטן, אז צריך לזה שני דברים. היינו קרקע טובה שהיא האשה שנמשלת לקרקע כידוע. ופירות טובים לזרוע בתוכה, שהיה מקחו לשם שמים, בקדושה וטהרה, ואז יולדו בנינים טובים ורע ברוכי ה'.

המשך מעמ' א' - דברות קודש ממרן אדמו"ר שליט"א בענייני נישואין

כל יסוריו צרותיו וטרדותיו נסתיימו כולם כשבנה לו בית... ווען א יוד בועט א יודישע שטוב ווארט אלס מסודר. יעאע"ה הראה לנו בזה לדורות כי כשהתולדות הצאצאים כשרים וחודרים לדבר ה' וכשאדם בונה ביתו למען יכול לעבוד הש"ת בלב שלם, אז מסתיימות כל הצרות עם עשיו, ומענתה יראה אך חן וחסד, הכל ילך על מי מנוחות מתוך אנפאה נהירין בבריות גופא ונהורא מעליא.

(בשמחת הש"ב לנכדו הרב דוד זעליג ווינברג שליט"א)

איתא מהרה"ק הרבי ר' ברוך ממעזבז ז"ע, שהיום יו"ד דיליה, וזקה"ק מביאלא ז"ע נהג הרבה לומר משמו ד"ת זה ואף מביאו כמה פעמים בספרו, עה"כ (דברי הימים א כ"ט) שאומרים בתפילה 'ויברך דוד ויאמר', ומהי כפילות הלשון, ופירש הרה"ק ר' ברוך, כי דהע"ה היה נראה כמדבר דיבורים בעלמא, 'ויאמר', רק פשוטי העם לא הבינו, כי באמת 'ויברך' כל דבריו היו שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך א-ל חי וקים. והנה גם בשמחת נישואין הוא כן, כי אין זה נראה כשמחה כ"כ גדולה, יש הרבה בחורים ובחורות בלעה"ר שנישאים, וזהו דרך העולם, אך צריך לדעת שכל שמחה כזו הוא דבר גדול ביותר, ונפעלים ממנה דברי עליונים בשמי שמים, וצריך להרגיש בזה כראוי, וכן להרבות בשבח והודי' להש"ת, שלא להקהות ההרגשים, רק לכון ולזכור היטיב מחסד הבורא עלינו.

(שמחת הש"ב לנכדו הרב דוד זעליג ווינברג שליט"א)

להיות משכן להשרות השכינה בתוכו, חלק הנשמה להאי בגופו, כשיקים באדם חלק האב, היינו רוח הקדושה ברוח חכמה ודעת התורה וקיומת המצוות וחלק האם – לקדש הדם שבגופו היינו מידת הכנס והגאווה והקנאה והכבוד, להתנהג בקדושה. וכאשר האדם יקיים הג' חלקים האלה, אזי נעשה גופו בחי' משכן להשראת הקדושה העליונה בתוכו. וז"ל נתקן הסדר של השבע ברכות, מקודם הברכה שהכל ברא לכבודו – שהוא כנגד הנשמה שעונת הקב"ה באדם, שמה שהאדם יקדש עצמו במותר לו, אזי בזה נתגלה כבודו ית"ש, כמו שאמרו חז"ל, הצדיקים המה מרכבתו של מקום ואחר כך ברכת יוצר האדם השניה, כנגד חלק האם והתקין לו בנין עדי עד, שזה מרמז לחלק הצלע אשר נלקח מהאדם, ואח"כ כשיזכר ב"י להשלים כל

החלקים אזי יזכר ב"י להגאולה בזה שוש תשיש ותגל העקרה בקיבוץ בניה לתוכה – הבנים שהיו נקראים בנים של מקום, ואח"כ כשיה' בנ"י בהשלמת נר"ו – אזי יבואו בנ"י לאותה המדרגה כמו שהיה אדם הראשון קודם הוטא בג"ע, זה הברכה שישמע מזהלות חתנים וכו' שהיה בנ"י באותה המדרגה – כמו שנאמר אצל אדם הראשון: "ולא יתבוששו" ו"לדא מיצה"ר". (שיטות אברהם)

סיפורי קודש, עובדות ומנהגים

בשעת אירוסיו של הרה"ק ר' יהושע מאוסטרוא ז"ע עם בתו של הגאון רבי צבי מנחם מפראצואו, כשבאו לחתום על שטר התנאים, לא הסכים אבי החתן – הרה"ק רבי שלמה לייב מלענטשנע ז"ע, על שום אדם מהנוכחים שהיה ערב קבלן, וכל מי שהציעו לפניו מהנוכחים – סירב. עד שלפתע הגיע הרה"ק ה'חידושי הרי"ם', ששהה באותה עת בבית האכסניה שם. מיד קם הרה"ק מלענטשנע ואמר "הוא יכול להיות ערב קבלן טוב מאוד", ואכן שימש שם ה'חידושי הרי"ם' כערב קבלן בתנאים.

פעם אחת בא הרה"ק מלענטשנע ז"ע, אל רבו היהודי הקדוש זיע"א, בלא מנעלים, כי אלה נקרעו בדרך הליכתו. לקח הרה"ק את היהודי ז"ע את הנעלים, אשר היו מוכנים לבנו הרה"ק ר' ירחמיאל זיע"א, ונתן להרה"ק מלענטשנע, באמרו: "קח אותם, כי מחותנך כבר הכין אותם מכבר בשבילך". ואכן, לאחר כמה עשרות שנים, נודעו הרה"ק ר' יצחק יעקב מביאלא, נכדו של ר' ירחמיאל, עם נכדת הרה"ק מלענטשנע ז"ע – בת לבנו הרה"ק רבי יהושע מאוסטרוא. הרבנית נולדה כבת יחידה לאחר שנים לאביה הק' אחר פטירת אביו רש"ל. הרה"ק ר' יהושע הזכיר עצמו אצל אביו לפני פטירתו שזיכה לזש"ק, ואמר רש"ל: "ידעת בני ידעתי". לאחר כמה שנים כשנפקדה הרבנית אשת הרה"ק ר' יהושע, נסע אל רבו הרה"ק מוורקא להזכיר ונגותו לפניו. רמז לו הרבי מוורקא שיוולד לו בת. חלשה דעתו של הרבי מאוסטרוא, וניחמו הרבי מוורקא ואמר "בעושה"ת, עוד תראו ממנה דור מפואר".

רבינו החי' הרי"ם מגור, אמר בשם רבו היהודי הק' זיע"א, שלא יתפארו צאצאיו של היהודי הק' ז"ע שהם מורעו, אך בשעת שידוכים יאמרו עליו ג' דברים אלה: שמיים עמדו על דעתו, לא העביר ממנו שם הוי' ב"ה, וכן שהיה ראוי לומר נבואה ב"כה אמר ה'", רק שאין דורו ראוי לכך, והשלישי שבכח לימוד שיעורו ה'י יכול לבטל גור דין של שבועים שנה. בעת נישואי אחר מיוצ"ח של היהודי הק', ואשתו היתה מיוחסת דור עשירי להאר"י הק', לקח היהודי הק' ז"ע קורם החופה את מטהו ויסמוך את ראשו על המקל. ובמצב זה נשתחה זמן רב. וישתממו הנאספים מאד ולא יבינו מה זה ועל מה זה. בין הנאספים, נכח תלמידו הגדול הרה"ק ר' בונם מפשיסחא, ולא יכל עוד להתאפק, הרהיב עוז ושאל את פי רבו על פשר מעשה זה, ולמה מופרעת השמחה. ויאמר לו היהודי הק' "הנה ידעת שדרך העולם, שכל המחוחנים יתאספו לבא לחתונה בשמחת צאצאיהם, כן מגיעים אפי' המחוחנים שכבר נפטרו מגיעים להשתתף בחתונה. והיום, הייתי מאוד שמח לבא, ולזכות לראות את האר"י הק' ז"ל. אך כשהגיע זמן סמוך לחופה ועדין לא ראיתו, נתעורר ספק בליבי אם זה מפני עונותי, שאיני ראוי לראותו, וע"כ נתתי פני על המטה ופשפפתי כמעשי. לסוף, כשראיתי שאני חף מעון ואין מצדי שום מגיעה, ואינו מגיע, הבנתי שהשידוך הזה אינו זיווג.

בעת חופת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, תיקן אדמו"ר זצ"ל בעל 'ברכת צבי' לומר בשעת החופה את הניגון הנוראיהוד של הרה"ק מלענטשנע ז"ע המושר בשעת הנענועים בחצה"ק. רבינו ז"ע סיפר, שפעם בעת ששרו ניגון זה באחת החופות בביאלא, עמד שם הרה"ק בעל ה'ברכת אברהם' מסלונים, ולפתע ניגש אליו אדם שרצה לשוחח עמו דבר מה. הוכיחו הרה"ק מסלונים. "איך הנך יכול לדבר כעת, איך שומע את הניגון ששרים עכשיו?..."

סיפר כ"ק אד"ש: כאשר הציעו לאחד מיוצ"ח של הרה"ק מביאלא זיע"א להשתדך עם ורע הרה"ק מרופשיץ. חשש מעט מההתנגדות שהיתה בין רופשיץ לזקינו הרה"ק מלענטשנע. על כן הלך לשאול את פי הרה"ק מהר"א מבעלזא ז"ע, והשיב לו, שוודאי צריכים לעשות שידוך זה, כי בוודאי עברו רבנן שלא בינה ובנוני מרומים. וכן, כספר תפארת אבות מובא שביטו היחידה של ה"מנחת אלעזר" ז"ע ממונקאטש באה בקשרי שידוכין עם נכד בעל ה"דברי בינה" זיע"א, ואע"פ שזקינה, הרה"ק מרופשיץ, היה מתנגד לשיטתו של הרה"ק

סיפר מרן אדמו"ר שליט"א: בשמחת הווארט של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מב"ב, (כ"ט ניסן תשל"ב) אמר מרן אד"ש מהו הטעם למנהג ישראל שעושים 'תנאים' כשגומרים שידוך, וביאר כי הרבה מענייני אירוסין ונישואין למדים ממעמד קבלת התורה ששידוע הקב"ה הכניס כביכול את בני"ש תחת החופה, ומצינו שם שתנאי התנה הקב"ה וכו', וזה מקור למנהג התנאים.

בהמשך השמחה, שאל הרה"צ רבי ישראל סופר – והוציאו את מרן אד"ש איפה תיערך שמחת החתונה, ובין הדברים סיפר לו מרן אד"ש כי שמחת החתונה של זקינו הרה"ק בעל 'דברי בינה' מביאלא ז"ע הייתה בין שידלובצא – (עירו של אביו הרה"ק רבי נתן דוד משידלובצא ז"ע), לבין אוסטרווא (עירו של חותנו הרה"ק רבי יהושע בעל ה'תולדות אדם' ז"ע), והבדכן אמר בעת השמחה כי החתן שמו יצחק יעקב, ויצחק אבינו ע"ה בא אליו זיווגו, אל עירו ומקומו, משא"כ יעקב אבינו ע"ה הוא היה צריך ליסוע אל זיווגו, וחתן דגן היות וקרוי כשניהם, ע"כ החתונה באמצע, בין מקום מגורי החתן למקום מגורי הכלה.

(מגניו כ"ק אדמו"ר שליט"א)

מלענטשנע. אולם כאשר הובילו צאצאיהם לחופה, קם הרה"ק ממונקאטש זיע"א ואמר: 'האבות הקדושים באים להשתתף בשמחה, ועתה משתתפים גם הרה"ק מרופשיץ והרה"ק מלענטשנע, ומכאן כי עברו רבנן שלא ביהדי הדין'.

הרה"ק ר' ירחמיאל צבי משערדליץ, [אביו של ה'קדו' חלקת יהושע' זיע"א] היה נשוי לביתו של הרה"ק מאו"רוב זיע"א. לפני שידוך זה, לא הסכימה אמו, הרבנית רחל לביאה, אשת הרה"ק ה'דברי בינה' מביאלא זיע"א, לשידוך, אע"פ שהרה"ק מביאלא זיע"א והרה"ק מאו"רוב רצו את השידוך, וההצעה ירדה לזמן מה. לפתע, חלה בנה הרה"ק משערדליץ זיע"א וביקשה הרבנית לבעלה הק' מביאלא שיתפלל להפואת בנם. אמר לה, אם תסכים כעת לשידוך עם בת הרה"ק מאו"רוב. אשלה לו שיתפלל עבורו וכוודאי יחלים' ואכן כך היה, והבריא הרה"ק משערדליץ ממחלתו.

הרה"ק מלענטשנע היה מהדר מאוד בשמחת חתן וכלה. אולם עם זאת, היה נזהר שלא להינות מסעודת חתן וכלה שלא שמקם. פעם אחת הזומן לברית מילה, והגישו לו י"יש ולעקעק, הסתכל על זה פעמים רבות, ולבסוף הרחיב עיניו שזו כל המסובים תמחו על דבר זה, אך בירו ולבסוף ניקע מזה נשאר מסעודת חתן וכלה שהרה"ק מלענטשנע לא השתתף, וחזה כן ברו"ל, ולא אכל הלחם.

סיפר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שביום חופתו כיבד אותו זקינו הקה"ט מביאלא ז"ע לעשות הנבחה בתורה. ולאש באונו 'התפלל חוק, כי בזמן ההנבחה אפשר לפעול' [וכן מובא בקדו' חלקת יהושע, פר' וירא עה"פ 'וחיתה נפשי

ביד האדם ואולי בעת שצריכים יהיו להדברים הללו כק"ס וכדומה לא יהיה ח"ו זכות ביד ישראל לכן התנה עמהם במע"ב ועל מנת כן בראם ואינו יכול לשנות התנאי כי באם יבטל התנאי יבטל בריאתם ע"כ לא יוכל להיות שום קטרוג על זה ועד"ז נראה לבעת התנאים הצדדים מחייבים א"ע בכך וכך ואולי ח"ו יש איזה קטרוג או שהצדדים אינם כדאים לזה לכן מתחילין המגיד מראשית אחרית אשר שלשה שותפין באדם להבטל ולכן ותנאי היה קודם בריאת האדם ותנאי לא יוכל להבטל ולכן נקראים ג"כ בלשון תנאים אשר מקוים כי בטח בריאת הנשמות הללו היה על תנאים כאלה וממילא בלתי אפשר להיות מונע ח"ו שלא יתקיימו התנאים רק יתקיימו בכ"ט בעזרתו יתברך.

(ואלה הדברים שנאמרו לדוד)

להרה"ק רבי נתן דוד מפראצואו זיע"א

בגללך". דוח מרמז על גלילת התורה, שאפשר לפעול חיות בגוף ובנפש.]

בעת שאדמו"ר הרה"ק בעל 'קדו' חלקת יהושע' מביאלא זיע"א היה מכובד בחופה כסידור קידושין, היה מבקש מהעדים להרהר ולחזור בתשובה (ולפעמים כשהעדים היו אנשים חשובים, ה' אומר 'ודאי דלאנשים חשובים כמוכם אין צורך להזכיר להרהר בתשובה').

כותב ה"להבת רוח" זצ"ל מביאלא ב"ב, "נהגו אצל רבוה"ק לכבד החתנים בפתחת הארון, ע"פ המבואר בוה"ק שזוהו עת רצון גדול, וצריך להתעורר מאוד במיוחד באמירת 'ברוך שמה' שזיכה לבנות בנין עדי עד ולבני חיים וקיימים עוסקים בתורה ובמצוות. ועוד כותב, "לחסי קודם החופה מתורת הגוף" ה"ה צפורני ידיו ורגליו ושערות הראש.

כ"ק ה'אהבת יעקב' מביאלא זצ"ל כותב, לצאת לחופה, ברגל ימין, משום סימן ברכה.

נהגו בביאלא לקדש עם מבעת קידושין מזהב דייקא. (מפורסם המעשה שסיפר הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב ז"ע שבחופתו של הרה"ק ר' משה מלעלוב חתנו של היהודי הק', עדיין לא היה מבעת זהב, והיהודי הק' לא רצה להכנס לחופה, עד שהגיע משהו, שלא היה שופה, (כי כך אמר הרה"ק מלעלוב) וביקש מאשתו את הטבעת והב שלה, ונתנו במפתח לחתן, ויקדש בה את אשתו.)

כאשר עמד הרה"ק בעל 'דברי בינה' מביאלא ז"ע להכניס לחופה את בנו הרה"ק ר' ירחמיאל צבי ז"ע משרדליץ הסביר לו את המנהג שהחתנים מתעטפים בקיטל לכן לפני כניסתם לחופה כדי לרמו בכל עת זהו בנידך לבנים, ההדרכה זו תהא לך לעיניי כאשר הוא בונה את ביתו החדש כרת משה וישראל לשמור על קדושתו בכל עת ושלא ידבק בו שום רבב ח"ו והוסף לו רבינו ה'דברי בינה', 'וראה נא שלא תבייש אותי בעיני העומדים סביבנו, ובכך התכוין לרמוז לאבותינו הקדושים שבאו להשתתף בשמחת הכלולות לבנו של צדיק. מסופר כי הרה"ק רבי מאיר שלמה יהודה זצ"ל ממעוזימש בנו של הרה"ק בעל 'דברי בינה' מביאלא ז"ע, החל לדעוד בכל אבריו בשעה שנקרא לעלות למפסיר בשבת לפני נישואי 'אופריפין' עור שרבינו הרגוע אותו והסביר לו את פירוש הכתוב 'ועבד ישראל באשה באשה שמר' אם האדם מתעלה במדרגות עד כדי כך שהוא יכול לראות ביחסיו עם אשתו מעין עבודת הקודש שכל כוונתו לא תהיה אלא לעבוד את בוראו או ובאשה שמר הקב"ה מסייע בידו שאשתו עצמה שומרת עליו שמורה מעולה שלא יכשל ח"ו.

כאשר הרה"ק בעל 'דברי בינה' מביאלא ז"ע הכניס לחופה את בנו הכבוד הרה"ק ה' נתן דוד זצ"ל מפראצואו בא אחיו הגדול של רבינו הוא הרה"ק ר' שרגא יאיר זצ"ל מביאלוביג להשתתף בשמחתו, ולפני החופה נתבקש הה"ק מביאלוביג לפתוח וירש בחכמה ולהדריך את החתן בדרכי קדושה וטהרה, פתח פיה הרה"ק מביאלוביג. במצוה ראשונה שנצטוונו בה בתורתנו הוהיר הכתוב והיו לבשר אחד שכל יהודי חייב להגיע בעצמו למדרגה כי בשעת זיווג לא יתכוון ח"ו להנאת עצמו אלא לקיים מצות בוראו כמו שבשר האדם נוגע בבשר עצמו 'והיו לבשר אחד' שאין לו מזה שום הנאה גשמית. והוסף עליו הרה"ק בעל 'דברי בינה' מביאלא ז"ע, דלכן אמרו חז"ל במשנת קידושין 'האשה נקנית בכסף בשטר ובביאה' שלושת הדברים צריכים לכוין את דרכו של אדם: בכסף שיתבייש מעצמו בשעת מעשה בבחינת כסיפא ליה מילאה וכמו שאמרו חז"ל כאלו כפאו שד, בשטר כלומר כאלו האדם חייב לפרוע שטר לבעל חוב שלא ברצונו, ורק לאחר שהארם הגיע לדרגה זה הרי הוא רשאי לקיים את המצוה בקנין שלישי.

שיעורי היולולא

ליומא דהיולולא של רבותינו הקדושים מגזע בית ביאלא

הרה"ק רבי שרגא יאיר ה'ארון עדות' מביאלבזיג זי"ע

ליוד"י י"ג סיון - תרע"ב

מהדיבוק לספר העבירות והפשעים של כל הנוכחים חברי של אותו גביר, הללו ברחו מיד על נפשם מרוב בושה... עד שנשארו רבינו עם החולנית ואביה לבד. ביקש רבינו מהדיבוק לצאת, ולא הסכים. רבינו ציווה עליו בתוקף, והדיבוק התחנן שלכה"פ יאמר עליו רבינו קדיש, אך רבינו סירב ואמר שלחוקף עונותיו אין לו כרגע רפואה, ולבסוף אחר תביעותיו הנמרצות של רבינו יצא הדיבוק בלא שום פגע מגוף הנערה.

סיפור זה גרם קידוש שם שמים עצום ככל גלילות ראדום, כשהגביר הנ"ל חזר בתשובה, ואף א' מחבריו שראה את המעשה חזר בתשובה שלימה והתחיל לנהוג כיהודי כשר וישר, ונהיה מחסידיו המולחבים של רבינו זי"ע.

דברי תורתו שאמר - ומודפסים בספרו הק' 'ארון עדות' - המה עשויים מעשי חושב מופלאים ברומם וגומטריאות פלא פלאות השבונות ארוכים ומסוככים, יהיו יהיו תמים באמרי פנינים באופנים שונים, ומעיד חתנו הרה"ק ממונקאטש - בהספר שנשא עליו לאחר הסתלקותו - כי בתקופתו האחרונה תקפו עליו מחלותיו ובקושי רב כמעט לא יכל לדבר כלל, אך לכשהגיע לדבר הדברי התורה בשוה"מ, הגיד דבריו כחד מן השרפים בגדולות ונפלאות כדרכו בקודש, וממשיך ה'מנחת אלעזר' ונראה בעליל אז כי רק הני אמר"ד ר"ת לנבחה סלקי וזה היה ביכולתו מפני חלק נשמתו ממעל מחציו ולמעלה בחלק הקדושה לא שלט בו חולי ומכאוב למעלה מן הטבע ושובה למעלה משכלו.

לאחר שריפה שהיתה בעיר בשנת תרס"ז נבה שרף ביתו עבר לראדום, ובה נסתלק ב"ג סיון תרע"ב, כשרבבות אלפי ישראל מלווים אתו למקום קבורת אבותיו, באהל אביו הרה"ק רבי נתן דוד כשידלובצא.

אחר פטירתו הופיע ספרו ארון עדות על התורה בוורשא פיעטריקוב בשנת תרע"ו תרפ"ב, וכשנת תשמ"ג הופיע בבני ברק מהדורה חדשה.

כן היה לו לרבינו כוח עלילי להוציא יקר מוולל ולהחזיר יהודים תועים לדרך הישר, כשבמבט עיניו החודר נכנעו בפניו פורקי עול ומחוצפים שהעיוו פניו לנגרו, וסיפור נורא שהתפרסם בימיו וגרם לקידוש ה' נורא הוד, כשבתו של איהו

פעם היה ה'ארון עדות' זי"ע אצל הרה"ק בעל 'דברי חיים' מצאנז זי"ע, וראה שמקפיד הד"ח על א' מחסידיו באיזה ענין, ושאל ה'ארון עדות' להד"ח אי אינו זוכר מאמר הרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע, וא"ל שלא, אמר לו ה'ארון עדות' כתיב 'של נעליך מעל גלגליך', ופירש הרה"ק ממעזריטש זי"ע שהרשב"ע בהכתירו את משה רבינו למנהיג כלל ישראל א"ל 'של נעליך' הסר את נע"ל ר"ת 'נחישת לחישה עקיצה' שהמשנה באבות אומרת שיש בהם בת"ת, ומנהיג צריך להסיר זאת, ואמאי מקפיד על החסיד. אמר לו ה'דברי חיים', הא מרע"ה הקפיד, דכתיב (ויקרא י טו-יז) 'ויקפץ על אלעזר ועל איתמר וכו' מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקודש', ענהו ה'ארון עדות' משם ראייה, הא 'מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקודש' הוא ר"ת 'מלא אהבה'!

(כ"ק אדמו"ר שליט"א)

גביר פורק עול נשתגעה ל"ע, ודרש בגדולי הרופאים ללא הועיל, ושכנעוהו להכנס אצל רבינו זי"ע ובתחילה לא הסכים אך אח"כ החריף המצב ולא היה לו ברירה, וא"ל רבינו שיכשיר ביתו ויתחיל להתפלל ולהניח תפילין ולנהוג כיהודי כשר, ואחר שבועיים יחזור אליו עם ביתו, והזהירו שלא ירמחו כי יודע הכל ורואה למרחוק.

אחר השבועיים הללו בא אל בית רבינו שוב, כשמלווים אותו עשרות מחבריו פורקי עול, וממלאים פיהם שחוק וליצנות מרבינו לראות היצילת במקום שגדולי הרופאים לא הצליחו. רבינו ניגש לחולנית וראה כי דיבוק נכנס בה. ראשית ביקש

הרה"ק רבי שרגא יאיר מביאלבזיג נולד בשנת תקצ"ט לאביו הרה"ק רבי נתן דוד משידלובצא נכד ה'יהודי הקדוש' מפשיסחא. מנעוריו הפליא את צדיקי הדור, ומסופר שכשהגיע בניקתו עם אביו הרה"ק משידלובצא אל הרה"ק רבי מאיר מפראמישלאן זי"ע אמר עליו שהוא בעל רוח הקודש, כשלא היה רבינו אז יותר מכבר עשר שנים!. בהגיעו לפרקו נישא לכת הרה"ק רבי יקותיאל שמעלקא בן הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב. בנו היחיד רבי נתן דוד משידלובצא מילא את מקומו. בתו הייתה נשואה לש"ב הרה"ק רבי חיים אלעזר ה'מנחת אלעזר' ממונקאטש (בנו של הרה"ק רבי צבי הירש ה'דרכי תשובה' ממונקאטש זי"ע, בנו של הרה"ק רבי שלמה ה'שם שלמה' ממונקאטש, שהוא היה ג"כ חתנו של הרה"ק רבי יקותיאל שמעלקא מסאסוב זי"ע) ובזיווגו נישאה להרה"ק רבי חיים מאנטיא. בת אחרת הייתה אשת רבי יוסף אלעזר מראדום, בנו של אחיו הרה"ק רבי פנחס מקניצק זי"ע.

כשנתמנה לאחר פטירת אביו לממלא מקומו תחילה כשידלובצא ולאחר מכן כביאלובזיג משך אחריו המוני חסידים. בהקדמת בנו לספרו של אביו ארון עדות הוא אומר עליו שהיה משתדל לטובת כלל העולם בכלל ובפרט עד הרגע האחרונה לא זו מרעיוני צרות הכלל והפרט.

ידוע היה עסקו של רבינו זי"ע בתיקון נשמות, כפי שנשמע מפי כמה שישנו בלילה בביתו, והיו שומעים קולות בכיות חתונות מחדרו, של נשמות הבאות לבקש תיקון, והעיד הרב צמח רבינוביץ ז"ל - נכד אחיו של רבינו (שהתגורר בסוף ימיו בארה"ק והיה מסתופף לעיתים אצל מרן אדמו"ר הקדו' חלקת יהושע מביאלא זי"ע) שהוא ג"כ זכה לישן אצל רבינו ושמע הקולות הנ"ל, ורבינו זי"ע היה הרבה פעמים נוסט ידיו, ועיתים היה שומעו אומר 'איני יכול לעזור לך', ושח ה"ר צמח את פחדו הגדול שהיה לו מהנשמות שהתגלו בבית רבינו.

הרה"ק רבי משה יחיאל אלימלך מלעברטוב זי"ע

ליוד"י כ"ז סיון - תש"א*

עמם בחביבות ומרעיף עליהם מללי תחיה, להחיות העצמות היבשות ולרוממם ולטהרם. אף היה שולח לעיתים בתורים לגשת להתפלל לפני העמוד, דבר שלא היה מצוי כלל. בבית מדרשו קיבלו הצעירים עליות, הקפות בשמחת תורה, ועוד כיבודים.

עוד הגדיל רבינו זי"ע בדאגתו לבחורים, כשיסד להם שמיבלעך וחבורות משלהם, שהיו מודרכים ע"פ תקנותיו והדרכותיו. רבינו זי"ע הורה להם לקבוע צוותא סדר לימוד דף יומי במגרא, ואף ללמוד בספריו, וללמוד בספרי מוסר, כלן היה יושב עמם לפעמים לסעודות, כשעינו פקוחה עליהם להדריכם להורות להם ולכוונם למען ילכו בדרך טובים. ואף כאן בא פעם לידי ביטוי חריפות הנהגתו, כשפעם אחד מהחבורות לא עשו לגמרי בתקנותיו - לכששמע זאת, סילקם מאיתו ולא הרשה להם ללבו לפניו עד עולם.

פרק מיוחד בהליכות דרכיו של רבינו זי"ע, היה ספריו המרובים שכתב, וחילקם ביעקב והפיצם בישראל. רבינו כתב ספרים רבים, ביניהם 'יאמר משה' 'שמירת הדעת', 'מאמר המידות', 'אמת ושלום', 'מחשבות מאירות', 'אמרי טל', 'עבודת הלב', עוד בהיותו צעיר לימים החל בכתיבת מאמריו. כעצמו אמר כתביו בצורת קונטרסים, כשמדרי פרק זמן מפיץ עוד קונטרס. והיה לו מנויים רבים קבועים שקיבלו הקונטרסים, ושלמדו והגו בתורתו. אף 'חבורות הכתורים' של רבינו זי"ע, הלכו לאורו דרך תורת מאמריו וכתיבו. רבינו זי"ע לא היה חותם שמו על ספריו רק כותב ברמז 'מ' אמ"ר, ר"ת משה יחיאל אלימלך רבינוביץ.

דבר מפורסם בפרקי חייו של רבינו, הסתופפתו הנאדרה של הגה"ק רבי שמע"ה ועליחובער זצ"ל, המשגיח של ישיבת

בו' שבת תר"צ, נסתלק אבי רבינו, הרה"ק מפאראצאוו זי"ע, ורבינו שהיה כבן שלושים וחמש קיבל ע"ע עול הנהגת חסידיו אביו, ואזי העביר את משכנו ללעברטוב.

הנהגתו היתה מופלאה, כשלא חת מפני איש, והכל היה מתנהל כפי שהנהיג והחליט ללא שום סטייה כמלא נימה. בשבת הראשונה להכתרתו, קרא רבינו לכל חסידיו הרעומים להתקשר אליו ולהסתופף אצלו שיבואו לשבות אצלו על שבת. כמה אלה שהתחממו ולא הגיעו - שוב לא קירבם רבינו ולא קיבלם כחסידים לעולם!. עוד נעשו זה שהיה מרחיק ממנו גבירים ו'שיניע ירין' שלא היו לרוחו הנקיה, ולא יכלו לגמרי להתיישר עמו, ועל אף שסבל מעניות גדולה בחצרו. פעם הגדיל, כשסילק ב' שמיבלעך מחסידו אביו הרה"ק מפאראצאוו, ואף עתירי ממון רבים היו מהמתפללים שם, והודיעם נחרצות שיותר לא יבואו אליו, ולא עזר להם שום מצדק!

עם זאת היה רבינו מתנהג בחביבות לכל אחד, ואפ' היה מברר בשלומם של אותם שהרחיק מעליו. בעת קבלת הקהל כשקיבל הציבור לקוויטלאך, היה יושב ומולו קלף עם הכתוב 'שיותי ה' לנגדי תמיד', ומקבל הקהל בסבר פנים יפות. ככלל היה דואג לטובת ולרווחת חסידיו ולכל מחסורם, למען לא יחסר להם ברוחניות וגשמיות.

ועוד דבר מופלא בהנהגתו, שהיה מקרב ביותר את הבחורים צעירי הצאן, והיה משוחח עמם שעות ארוכות, שומע להנין ליבם ומבין לנכבם נפשם, מיייען להם ומדריך אותם, מנווט ומורה הדרך הטובה להתעלות ולהתקדש, להיות שמורים ומוגנים מעשן יכלו להתגבר על פגעי הזמן שכידוע באותו תקופה לעשן שעות בנערים רבים אשר נסחפו אחר רוחות רעות, עיתים אפ' יצא עזרת נערים ליער שם היה מדבר

הרה"ק רבי משה יחיאל אלימלך מלברטוב זי"ע נולד לאביו הרה"ק רבי נתן דוד מפאראצאוו זי"ע (בן הרה"ק רבי יצחק יעקב בעל ה'דברי בינה' מביאלא זי"ע, בן הרה"ק רבי נתן דוד משידלובצא בן הרה"ק רבי יהאמיאל מפשיסחא בן הרה"ק היהודי זי"ע) ביום י"ג טבת תרנ"ו בעיר ביאלא, ונקרא ע"ש זקניו הק' מבית אמו - שושלת קוויצין המעמירה - יחיאל ע"ש אבי אמו רבי יחיאל יעקב מקוויצין, אלימלך ע"ש חותנו של רבי יחיאל יעקב רבי אלימלך מגראדויסק (אנב, הוא היה חתנו של הרה"ק רבי יהאמיאל מפשיסחא זי"ע) ומשה ע"ש הרה"ק ר' משה מקוויצין זי"ע (זקינו של רבי יחיאל יעקב, ובנו של המגיד זי"ע).

קדוש מרחם אמו היה, בחיותו בן להרבנית הצדקת מרת לאה רייזל, שמסופר עליה כי זכתה כמה פעמים לגילוי אליהו. וממסופר כי אמו הית' קושרת את ידיו בחיותו עולל קטן, לשומרו במהרה. ואכן בוצין מקטמיה ידיע, עכ"כ שאביו היה עיתים שולח אצלו מהחסידים הבאים אליו - עודו נער קט על ימים ומשחק עם חבריו בחיץ - באמרו להם כי ייגשו קוויטלאך לבנו מייילעך, ואצלו יהיה להם ישועה!

בשנת תער"ב בהיותו כבן י"ז, נשא את ב' בת הרה"ק רבי ישראל מגרודז'יסק (בנו של רבי חיים מאיר יחיאל מגרודז'יסק, בן הרה"ק ר' אלימלך מגרודז'יסק זי"ע). הרה"ק ר' ישראל היה אדמו"ר לאלפי חסידים, בהיותו יתום מילדותו מאביו, ובתחילה התגורר אצל זקינו אבי אמו רבי יצחק מבוהוש זי"ע ואח"כ אצל זקינו רבי אלימלך, ובהסתלקותו בשנת תרנ"ב ורבי ישראל אך כבן י"ח - קיבל את הנהגת העדה והנהיג אלפים שנמשכו אחריו.

*כשנים האחרונות י"א שנה תאריך הייאריצייט, ה"ד. אמנם מרן החלק"י לא ציין תאריך זה.

המשך בעמ' ט'

שערי שושלת

יחוס שלשלות הקודש, נשמות הצדיקים המפיעות בשמחת בניהם (זה"ק)

בית ביאלא

לענטשנע, אוסטרווא, אוז'רוב

מנדל מראדזימין. בשנת תרפ"ח היגר ללונדון וכיהן שם כאדמו"ר. ובנו השני, הרה"ק רבי יחיאל יהושע.

הרה"ק רבי יחיאל יהושע מביאלא זי"ע

הרה"ק רבי יחיאל יהושע מביאלא הקדושה חלקת יהושע נולד בשנת תרס"א להרה"ק רבי ירחמיאל צבי. בהיותו בן חמש נפטר אביו והוא גדל בבית אביו אמו, הרה"ק רבי אריה לייבוש (השני) מאוז'רוב. לאחר שנפרסם הסב בשנת תרע"ד עבר להתחנך אצל דודו הרה"ק רבי אברהם שלחווה יהושע העשיל, האדמו"ר מביאלא בלובלין. כמו כן נסע להרה"ק בעל האמרי אמת מגור. נישא לרבנית חנה פעשא, בתו של אליעזר ברנהולץ, מחסידי ביאלא בעיר ולדובה. בשנת תרפ"ד בגיל עשרים ושלוש שב לעיר שדליץ על מנת למלא את מקום אביו בהנהגת חסידות ביאלא. ובצילו הסתופף הרבה חסידים.

בליל שמחת תורה בשנת ה'ת"ש, בעקבות כניסת הנאצים לשדליץ נמלט עם בני משפחתו לשטחי פולין שכבשה ברית המועצות. הסובייטים שלחוהו לסיביר. מסופר עליו כי בהיבשה ברית מקווה נהג לחזור את שכבת הקרח העבה שעל הנהרות כדי לטבול במי הנהר. בשנת תש"ב עלו שלושה מבניו ארצה במסגרת עליית ילדי טהראן. בל"ג בעומר ה'תש"ז הגיע לישראל והתאחד עם בני משפחתו. השתקע והקים את בית מדרשו בתל אביב-יפו. בשנת תשט"ז העתיק את מקום מגוריו לירושלים שבה הקים את בית מדרשו. נתפרסם בעבודתו לקונן בלהב אש ובמסירות נפש, ורבים נקשרו אליו בהערצה יתירה כשהוא מדריך מנהיגים בדרוכו המיוחדת. נפטר בביתו בכ"א שבט תשמ"ב ונטמן בהר הזיתים.

הרה"ק רבי ירחמיאל צבי יהודה מביאלא פשיסחא זי"ע

בנו הגדול של אביו הרה"ק בעל חלקי זי"ע. נולד בשנת תרפ"ה, זכה להכיר עוד רבים מצדיקי הדור הקודם, וכפי שהזכירים לטובה בהקדמה לספרו, ביניהם כמה מדוויני וקניו-בני הרה"ק בעל הדברי בינה זי"ע, הרה"ק רבי עמנואל מפביאניץ (בעלה בזיו"ש של זקנתו אשת רבי ירחמיאל צבי) אשר נתגלה אצלו בעת לימודו במסודות התורה 'דרכי נועם' בלודז', כן זכה להסתופף ולהכיר את הרה"ק רבי אהרן מקאזניץ זי"ע, האדמו"ר מאלכסנדר - הרה"ק ר' יצחק מנחם זצוק"ל הי"ד, הרה"ק רבי דוד מסוכאטשוב זצוק"ל הי"ד, הרה"ק רבי שאול ידידיה ממאדזיץ זי"ע, ועוד. בימי מלחמת העולם ברח יחד עם אביו לבראנאוויטש וממנה הגלה לסיביר, ולאחמ"כ שביצא משם אחיו, נשאר הוא לבדו עם אביו, ושימש אותו כמדיין, עד שאביו עלה לאר"י, והוא יצא משם ללאדו, ומשם הביאו ד"ר שינפלד ללאנדאן, שם למד מתחילה ב"שניידערס ישיבה" אצל רבי משה שניידער זצ"ל, אח"כ עבר שם ללמוד בישיבת "מתיבתא" אח"כ עלה לארה"ק, שם בא כברית האירוסים עם בת הרב רבי אהרן משה גאליצקי זלה"ה, שמחת נישואי התקיימה בלונגון שבשווייץ ושם התגורר במשך שנותיו הראשונות. ועל אף שלא היה במחיצתו של אביו הגדול מ"מ דבק בו בכל נימי נפשו עמו מרחוק מקום, ובכל פרט ופרט קטן כנדלו התייעץ עמו. בלונגון נולדו יו"ל, ברבות מהם עלה לארה"ק, כפי שהורה לו אביו כי כשיגדלו בניו יעלה לארה"ק לטובת חינוך בניו, שם עמד לימין אביו במסירות ודביקות נפלאה.

ולאחר פטירת אביו המשיך בשלשלת אביו"ק וקבע משכנו בשכונת הר נוף בירושלים עיה"ק משם הוריה אורו לארץ ולדרים באהבת ישראל נפלאה ובהעברתו גחלת חסידות כפי שזכה לראות ולשמע מצדיקי קמא, ובאמירת דברי אלוקים חיים אשר כבשו הלבבות לרומם ולוהלות בני ישראל בכל הליכותיהם (מהם נדפסו לאחר פטירתו בספר 'ברכת צבי') עד ליום פטירתו ביום ו' טבת תשס"ד.

הרה"ק רבי יצחק יעקב מביאלא זי"ע

נולד בשידלובצא שבפולין כצעיר בניו של הרה"ק רבי נתן דוד משידלובצא. נישא לרחל לביתו היחידה של הרה"ק רבי יהושע מאוסטרובא בעל "תולדות אדם", בנו של הרה"ק רבי שלמה לייב מלענטשנע. אחר פטירת חותנו שהיה אדמו"ר לאלפי חסידים בכ"ח בניסן התרל"ג, התמנה למלא את מקומו והעתיק את משכנו לעיר ביאלא. בערים רבות בפולין נפתחו שטיבלך של חסידי ביאלא. אף שהנהיג עדה גדולה, נוהג היה לנסוע להסתופף בצילים של אדמו"רים.

נודע בקשר המיוחד שלו לשבת קודש. על מעשים רבים שעשה במשך השבוע, היה דן הלכתית אם הדבר מותר בשבת. הוא גם חיבר ספר מיוחד על שבת בשם "ישרי לב". מסופר שאביו רצה מאד שיהיה לו בן הקרוי על שם זקנו, רבי יעקב יצחק מפשיסחא המכונה "היהודי הקדוש". שלושה בנים נולדו לו קודם שנולד רבי יצחק יעקב, ובכל פעם שנולד לו בן ניגש לעריסתו, והסתכל בפניו ואמר: "עדיין לא נולד". כשנולד לו בנה הקטן הסתכל בפניו ואמר "זה הוא" וקרא את שמו "יצחק יעקב". כמו כן מסופר כשיבקר עם אביו אצל ה"דברי חיים" מצאנו והוא בן שבע שנים בלבד קם הרבי מצאנו והושיבו על כסאו. עוד מסופר כי רבי יהודה אריה לייב אלתר בעל ה"שפת אמת" מגור, שלח אליו קויתול.

נפטר בכ"ג באדר ב' ה'תרס"ה ונקבר לצד חותנו בבית הקברות היהודי בוורשה. לאחר פטירתו הוציא בניו לאור את ספריו דברי בינה על התורה והמועדים, וישרי לב על ענייני שבת. הספרים הם מכתב ידו ומכתבי החסיד רבי משה הערש ממזויטש. בשנת תשכ"ה הוציא בניו כ"ק מרן אדמו"ר מביאלא פשיסחא זצ"ל שוב את הספר"ק הנ"ל.

צאצאיו: בניו הרה"ק רבי נתן דוד מפארציווא, הרה"ק רבי מאיר שלמה יהודה ממעזריטש הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל מלובלין רבי ירחמיאל צבי משדליץ. חתניו: רבי אהרן מנחם מנדל גוטמן מרדזימין רבי יוסף צבי קאליש האדמו"ר מסקרובניץ רבי בני ברק.

הרה"ק רבי ירחמיאל צבי משדליץ זי"ע

היה בנו הצעיר של הרה"ק רבי יצחק יעקב, מייסד חסידות ביאלא. נהג לרשום את דברי תורתו של אביו במהלך הטישים. כ"ד בסיון תרנ"ו נישא באוז'רוב לחוה בתו של הרה"ק רבי אריה לייבוש מאוז'רוב. מחספה"ק 'ברכת טוב', בן הרה"ק רבי יחיאל חיים מאופלא בן הרה"ק רבי אריה לייב מאוז'רוב חתנו של הרה"ק רבי ראובן מדורובצא זי"ע במחספה"ק 'דודאים בשדה'.

לאחר נישואיו התגורר כשנתיים באוז'רוב ולמד עם חמיו בחברותא. לאחר מכן שוב לחצר אביו בביאלא. בעצירתו שימש כבעל תפילה בבית מדרשו של אביו, שאף התבטא עליו שפמליא של מעלה מחכים לשמוע את תפילותיו. תפילותיו משכו רבים, ביניהם קצינים בצבא הרוסי וסטודנטים יהודים באזור. הוא הטיב לשיר ולנגן בכינור ואף הלחין מספר ניגונים. ה' בעל כשרון גדול, ובביאלא השתמר עד היום לוח מאוייר עם הפסוק שויתי ה' לנגדי תמיד בתוספת שמות וכוונות. תחת השם המפורש נכתב "כל המסתכל בשם זה ככוונה - מבוטח שהוא בן העולם הבא."

לאחר פטירת אביו בכ"ג אדר, לקראת חג השבועות תרס"ה הסכים לכהן באדמו"רות לחסידי ביאלא בשדליץ, אך נפטר כחצי שנה אחר כך, ב' בחשוון תרס"ו. נקבר בבית הקברות החדש בשדליץ ונגבה אוה' על קברו. מאוחר יותר, בשנת תר"ץ, נקבר אחיו רבי נתן דוד באוהל זה. במלחמת העולם השנייה נהרס בית הקברות וכיום לא ניכר מקום קבורתו. צאצאיו: רבי נתן דוד (תרנ"ט - תש"ז) גדל אצל סבו רבי אריה לייבוש ואצל דודו (חתן סבו רבי יעקב יצחק) רבי אהרן מנחם

הרה"ק רבי יעקב יצחק מפשיסחא זי"ע

נולד להרה"ק רבי אשר, ששימש כדרשן בעיירה פשדבדו'. בצעירותו היה למדן ואף עמד בראש הישיבה באפטא. נתפס לחסידות בהשפעת הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב. הרה"ק רבי דוד מלעלוב צירפו לחוג תלמידיו של החוזה מלובלין. לפי אחת המסורות כונה "היהודי" משום שתלמידיו החוזה לא רצו לקרוא בשמו הפרטי, הוזה לשמו של רבם, ולכן בחרו בכינוי זה משום 'שנתעלה בכל יום כמו מאינו יהודי היהודי'. אמרו עליו כי היה כ'שיבולת זהב', היינו דבר מיוחד ונדיר בין הצדיקים.

"היהודי הקדוש" נישא פעמיים, לשתי אחיות, בנות ר' יעקב קאפיל מאפטא. מהראשונה נולד לו הרה"ק רבי ירחמיאל מפשיסחא זי"ע ומהשנייה, שיינדל פרייד, נולדו שני בניו הצעירים, רבי יהושע אשר מפוריטוב ורבי נחמיה יחיאל מביכוב. חתניו של היהודי הקדוש היו הרה"ק רבי משה מלעלוב והרב שמואל רפאל'ס מלובלין. עם צמיחתו בתורה ובחסידות הקים חצר בעיירה 'פשיסחא', בהיו רבו החוזה, בדרך של חריפות ומקום לבעלי השגה בלבד.

מתלמידיו היו: הרה"ק רבי שמחה בונים מפשיסחא - ממלא מקומו בהנהגת רוב החסידים. בנו הרה"ק רבי ירחמיאל מפשיסחא - אדמו"ר לחלק מחסידי אביו. הרה"ק רבי מנחם מנדל מקוצק. הרה"ק רבי יצחק מוורקא. הרה"ק רבי חנוך הניך הכהן מאלכסנדר. הרה"ק רבי ישכר בער מרדזימין. הרה"ק רבי שלמה לייב מלענטשנע. הרה"ק רבי יעקב אריה מרדזימין. נפטר בכ"ב בתשרי ה'תקע"ד ונטמן בפשיסחא.

הרה"ק רבי ירחמיאל מפשיסחא זי"ע

הרה"ק רבי ירחמיאל מפשיסחא נולד בתקמ"ד, נישא לרבנית גדולה, בתו של רבי דוד אב"ד שדה לבן שברוסיה חתנו של רבי יהושע יחזקאל פייבל פרנקל-תאומים מאוסטרובצא. היה תלמידו של הרה"ק רבי ישכר דוב מרדזימין. החל להנהיג חצר חסידית בעיירה פשיסחא 13 שנה לאחר פטירת אביו. רבי ירחמיאל בתחילה הסתיר עצמו והתפרנס ממסחר בשעונים ומתיקונם. ואמרו עליו שהסתיר עצמו כרשב"י י"ג שנים. מתלמידיו היו הרה"ק רבי שמואל מאוסטרובצא והשרף ממוגלניצא שאמר בשעת קבורתו של רבי ירחמיאל שבכל פעם שרצה לדעת מה קורה בשמים בעולמות העליונים היה הולך אל רבי ירחמיאל. נסתלק בח' אייר תקצ"ד.

צאצאיו: בניו, הרה"ק רבי נתן דוד משידלובצא. רבי יעקב יצחק אלחנן, כיהן בפשיסחא, ורבים הסתופפו בצילו בהיותו איש מופת. חתנו, רבי צבי רפפורט מדובצקא אביו של האדמו"ר מראוה רבי יחיאל ישעיהו.

הרה"ק רבי נתן דוד משידלובצא זי"ע

נולד בפשיסחא להרה"ק רבי ירחמיאל, שכינה כאדמו"ר בעיר. נישא לדבורה פערל בת הרב שמואל ושליצקי. היה תלמידו של הרה"ק רבי ישכר בער מראדזימין, תלמידם של החוזה מלובלין ו"היהודי הקדוש". לאחר פטירת אביו, החל לכהן באדמו"רות בשידלובצא. התפרסם כבעל מופת. גם בימי הנהגתו נסע אל רבותיו, וכך נסע כחסיד גם אל הרה"ק רבי חיים מאיר יחיאל ממוגלניצא, הרה"ק רבי חיים מצאנו והרה"ק רבי ישראל מרוז'ין. חלק מחסידי רבו מראדזימין פנו אליו לאחר פטירתו. הרה"ק רבי יצחק מאיר מגור אמר עליו: "רבי נתן דוד משידלובצא הוא כתר שם טוב". נסתלק ב' חשוון תרכ"ו.

נפטר ונטמן בשידלובצא, וקברו היה למוקד עליה לרגל. אחריו כיהנו בניו: הרה"ק רבי צמח ברוך בשידלובצא, הרה"ק רבי פינחס בקניצק, הרה"ק רבי שרגא יציר ארונ' עדות' כביאלברג ורבי יצחק יעקב בביאלא. חתנו (בזיווג ראשון) של רבי נתן דוד היה רבי אפרים מקוזמיר.

בית נדבורנה

הבעש"ט, הדגמ"א, הבאמ"ח, קאמנא, רופשיץ - קולובוסוב, זלוטשוב, פינטשוב

הרה"ק רבי מאיר הגדול מפרמישלאן זי"ע

נולד בפרמישלאן בשנת תס"ג לרבי יעקב "תם" מפרמישלאן - קולומייא, ולאמו בת שבע. בהיותו אברך צעיר עסק במסחר,

תקופה מסוימת אצל תלמידו רבי שבתאי מראשקוב שם שימש כמלמד. נפטר בכ"ב באב תקל"ג ונקבר בעירו פרמישלאן. בנו רבי אהרן אריה לייב המכונה "רבי ארון לייב" מילא את מקומו בפרמישלאן.

הגויים היו קוראים לו "מאיר הנאמן", לאחר כמה שנים עזב את כל עסקיו וישב והגה בתורה בבית חסידים החלו נהגרים אליו. היה מראשוני תלמידיו וחבריו של הבעש"ט. לאחר פטירת הבעל שם טוב החל לנהל עדה בפרמישלאן. שהה

צאצאיו: הרה"ק רבי אהרן אריה לייב ממלא מקום אביו כפרמישלאן. הרה"ק רבי דוד מקאלוש, מייסד חסידות קאליש. רבי פסח חסיד.

הרה"ק רבי אהרן אריה לייב מפרמישלאן זי"ע

נולד בפרמישלאן בשנת ה'תק"ל להרה"ק רבי מאיר (הגדול) מפרמישלאן. נישא לרבנית יענטע. בצעירותו למד אצל הרה"ק רבי יחיאל מיכל מלוטשוב ומאוחר יותר אצל הרה"ק רבי אלימלך מליז'נסק. לאחר פטירת אביו בכ"ב באב ה'תקמ"א מונה למלא את מקומו בפרמישלאן. בשנות כהונתו הרבה לנסוע לצדיקי דורו, ביניהם הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב והרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב. נפטר בב' באדר א' ה'תקע"ג. בנו רבי מאיר מילא את מקומו.

צאצאיו: הרה"ק רבי יצחק מקאליש (נפטר ת"ר). הרה"ק רבי יחיאל מיכל, וכלל בקומרנה וסירב לקבל על עצמו את האדמו"רות, ובכל זאת נסעו אליו המוני חסידים (נפטר תקצ"ג). הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן, ממלא מקום אביו כפרמישלאן (נפטר ת"ר). הרה"ק רבי ישכר דב בער מברזאן. חתנו: רבי שלמה רדליך ממיקולייב.

הרה"ק רבי יצחק מקאלוש זי"ע

נולד בגליציה בשנת ה'תק"ל להרה"ק רבי אהרן אריה לייב מפרמישלאן. נישא לפייגא בת רבי איתמר הכהן מצ'יזיקוב (הסמוכה ללמברג), לאחר שנפטרה אשתו נישא בשנית לבריינא וממנה נולדו לו חמשת ילדי הקטנים. לאחר פטירת אביו בב' באדר א' ה'תקע"ג מונה אחיו הצעיר רבי מאיר כממלא מקומו בפרמישלאן, ורבי יצחק שהתגורר בקאלוש שבאוקראינה לא נהג באדמו"רות עד פטירת דודו רבי דוד מקאליש, אז נתמנה לממלא מקומו בתמיכת רבי יעקב מליסא (בעל נתיבות המשפט). נפטר ב' בשבט ה'ת"ר. בנו השני רבי ישראל מאיר מילא את מקומו בקאלוש.

בניו מזיווג ראשון: הרה"ק רבי ישכר בער מנדבורנה, אבי שושלת נדבורנה (נפטר תר"ח). הרה"ק רבי ישראל מאיר, האדמו"ר השלישי מקאליש. נפטר בכ"ה באדר תר"מ. הרה"ק רבי שלמה מחברון (נודע גם כרבי שלמה מפרמישלאן). עלה לארץ ישראל, נפטר בתרכ"ח ונטמן בהר הזיתים. הרב מיכל מנדבורנה. מזיווג שני: רבי דוד אייזקסון, האדמו"ר מראמאן (נפטר בא' בחשוון תרס"ח). רבי משה, התגורר בקאליש. רבי אהרן אריה לייב מאיר. רחל, אשת רבי צבי מקאליש, חנה לאה, אשת רבי אהרן אריה לייב רדליך ממיקולייב (בן דודה רבי שלמה).

הרה"ק רבי ישכר בער מנדבורנה זי"ע

נולד להרה"ק רבי יצחק מקאליש, בן רבי אהרן לייב מפרמישלאן, בנו של רבי מאיר הגדול מפרמישלאן. גדל אצל סבו רבי אהרן לייב שהתבטא עליו שהוא 'בוער ככבשן לעבודת ה''. נשא בזוג ראשון את בת רבי אהרן מברז'וב, ובזוג שני נשא את הרבנית רחל, בתו של רבי אברהם לייב בלון מנדבורנה. את רוב תורתו (אף תורת הקבלה) קנה מהרה"ק רבי יצחק מראדוויל, בנו של המגיד מזלוטשוב. כמו כן נסע להרה"ק רבי אורי מסטרליסק. עם זאת ברח מן השררה, ובחר בדרכי הצניעות, ומחמת כך היה מעורב בתחילה כעורר. נפטר ל' אלול תר"ח. בספר "מאמר מרדכי" של בנו רבי מרדכי, מודפסים דברי תורתו של אביו יחיאל הנקרא "סתרי תורה".

צאצאיו: רבי ישראל, נפטר בצעירותו. הרה"ק רבי אהרן לייב מנדבורנה, מחבר ספר 'יד אהרן', כיהן במקומו בנדבורנה. הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנה, כיהן תחילה בנדבורנה, ובהמשך בקיווישאו, חוסט ובישיטנא - שם גם נקבר. הרה"ק רבי יוסף מבורשה, ומצאצאיו נמשכה שושלת טמשוואר-אראד.

הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנה זי"ע

נולד בנדבורנה להרה"ק רבי ישכר דב, הרבי מנדבורנה הראשון, הסנדק היה דודו של אביו, הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן, שאמר לרבי ישכר דב לקרוא לתינוק על שם הרה"ק רבי מרדכי מקרעמינץ. רבי מאיר אמר על בן אחיינו ששורש נשמתו מנשמת מרדכי היהודי וכן כינה אותו. כשהגיע לגיל מצוות עלה לתורה כפרמישלאן בבית המדרש של רבי מאיר שהעלה אותו בעלייה הישית המכובדת וקרא לו: "יעמוד נהרו מכל רחבי אירופה עד ליום פטירתו.

נישא לחיה בת רבי שמואל שמלקה טויבש רבה של יאשי, בנו של הרב אהרן משה טויבש. גדולי הדור וצדיקו שיבחוהו בהיותו אברך צעיר. הרה"ק רבי ישראל מויז'ניץ אמר "הרבי ר' מרדכי רבי הוא מלמלה מן הזמן ומעלה מן השל" וכן הרה"ק רבי ישראל מרוז'ין והרה"ק רבי חיים מצאנז שנהגו יראה ותביבות כלפיו עוד שהיה אברך צעיר. עם התמנותו לאדמו"ר לאחר נישואיו, עבר לנדבורנה שם שימש אביו כאדמו"ר. כיוון שאחיו רבי אהרן לייב שימש גם הוא כאדמו"ר בנדבורנה, עבר להונגריה ושם שימש כאדמו"ר במקומות שונים ובהם בקיבושד בהונגריה ובחוסט. מחוסט עבר לבישיטנא, היה מגדולי האדמו"רים בתקופתו שם נודע שמו כצדיק ובעל מופת ואלפים נהרו מכל רחבי אירופה עד ליום פטירתו.

צאצאיו: הרה"ק רבי יצחק מסטניסלב. הרה"ק רבי ישכר דוב מסאטמר הרה"ק רבי מאיר רוזנבוים מקרעמינץ. הרה"ק רבי ישראל יעקב מחוסט. הרה"ק רבי אהרן משה מזולין באנצוט. הרה"ק רבי יוסף מברצ'אן ונרדהאז. בינה, אשת הרב אברהם יוסף איגרא מז'ולניה וקישניב וקראקא. חיבוריו: מאמר מרדכי, אור מרדכי, גדולת מרדכי, תפארת מרדכי

הרה"ק רבי מאיר מקרעמינץ זי"ע

נולד בשנת ה'ת"ח בעיר נדבורנה, להרה"ק רבי מרדכי מנדבורנה ולרבנית חיה. נישא לרבנית שפרה בת הרה"ק רבי **יחיאל מיכל מדורוהוי**, בן הרה"ק רבי יעקב יוסף **מבהאילוב** זי"ע. רבי יעקב יוסף היה בנו של הרה"ק רבי **חיים מטשערנאוויץ** בעמחסה"ק 'באר מים חיים', וחתן הרה"ק רבי **יצחק מקאליס**, בן הרה"ק רבי **משה חיים אפרים מסדילקוב** ה'דגל מחנה אפרים' זי"ע, בן הרה"ק רבי **יחיאל אשכנזי מוטלוטשיץ** זי"ע, חתן הרה"ק רבי **ישראל בעל שם טוב** זי"ע. שם משפחתו של רבי מאיר הוחלף מלייפער ל'רוזנבוים' כדי להיפטר מהצבא.

לאחר נישואיו התגורר בעיר יאס ברומניה, ושם החל לנהוג באדמו"רות. לאחר מכן עבר למיאליץ ולטרביש, בשנת רנ"ו עבר לקרעמינץ שבמחוז מרמרוש, שם התגורר עד סוף ימיו. אביו רבי מרדכי אמר עליו שבשמים מכנים אותו בשם "איש אלוקים", וכל פעם שנצרך לכתוב קמיע היה קורא לבנו רבי מאיר. רבי מאיר נפטר בקרעמינץ בל' בסיון ה'תרס"ח. מתורתו נדפסו בספר "אמרים נעימים".

בניו וחתניו: חמשת בניו ושני חתניו שימשו כאדמו"רים אחריו. המפורסמים שבהם הם: הרה"ק רבי איתמר מנדבורנה הרה"ק רבי אליעזר זאב מקרעמינץ, בניו האחרים היו: הרה"ק רבי יעקב ישכר בער שכיהן כאדמו"ר בסלוטפינא שבמחוז מרמרוש ולאחר מכן בסיגט. הרה"ק רבי יצחק שכיהן כאדמו"ר בראחוב, ובסוף ימיו בווישווא. רבי מרדכי כיהן כאדמו"ר בראחוב לאחר שאחיו רבי יצחק עבר לווישווא. חתנו הרה"ק רבי פנחס שפירא מקעכניה, ורבי שלמה אייזקסון כיהן כאדמו"ר ברומאן שברומניה.

הרה"ק רבי איתמר מנדבורנה זי"ע

נולד בעיר מיאליץ ברומניה להרה"ק רבי מאיר מקרעמינץ, בנו של רבי מרדכי מנדבורנה. נשא את מלכה בתו של הרה"ק רבי **אשר ישעיה מקולובטוב**. **הרה"ק רבי יחיאל מקולובטוב** זי"ע בן הרה"ק רבי **אשר ישעיה מרופשיץ** רבי **יחזקאל רבי נפתלי צבי מרופשיץ** זי"ע. רבי אשר ישעיה היה חתנו של הרה"ק רבי **אלכסנדר סנדר מקורמנא** זי"ע. (רבי אלכסנדר סנדר היה חתנו של הרה"ק רבי חיים משה מסטפין - ראה הלן ערך רבי חיים מרדכי מנדבורנה) בנו של הרה"ק רבי **יצחק אייזיק יהודה יחיאל מיכל מקורמנא** זי"ע. (חתן הרה"ק רבי **אברהם מרדכי מפניטשוב**) בן הרה"ק רבי **אלכסנדר סנדר מקורמנא** זי"ע. בגיל צעיר מאד החל לכהן באדמו"רות בצ'רנובץ. עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה עבר ליגנה ולאחר המלחמה חזר לקרעמינץ. לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה חזר שוב לכהן בצ'רנובץ.

בית ויזניץ

קאריץ, המגיד ממעזריטש - רוזין, טשערנאביל, (דזיקוב)

מנחם מנדל מקוסוב (ה'אהבת שלום), בסוף ימיו החל להנהיג עדת חסידים קטנה. נפטר רכ"ב באלול בשנת תקמ"ז.

הרה"ק רבי מנחם מנדל מקאסוב זי"ע

נולד בקולומיאה לאביו הרה"ק רבי יעקב קופיל חסיד. למד אצל הרה"ק רבי זאב וולף מצ'רני-אוסטראה. הרה"ק רבי משה יהודה לייב מסאסוב, הרה"ק רבי משולם פייבוש מזברז' והרה"ק רבי צבי הירש מנדבורנה. רוב ימיו שקד על לימוד התורה ועסק במסחר רק כדי להתפרנס כדי הצורך ולא יותר. קיבל את משרת הנבנות בקוסוב ותוך זמן קצר היה למורה

לאחר מלחמת העולם השנייה היגר לארצות הברית. בשנת תשכ"ט עלה לישראל והתיישב בתל אביב בשכונת יד אליהו שם ניהל את חצרו. נחשב לזקן אדמו"רי נדבורנה, נפטר בכ"ב בסיון תשל"ג ונקבר בהר הזיתים.

צאצאיו: בניו: הרה"ק רבי חיים מרדכי מנדבורנה. הרה"ק רבי ישכר בער, האדמו"ר מסטר'וניץ. הרה"ק רבי יצחק אייזיק, האדמו"ר מוּזטשקא וממלא מקום אביו בבית מדרשו ביד אליהו בתל אביב. הרה"ק רבי מאיר, היה רב בקובה עד שנת תשס"ו ומשנת תש"ס היה רב במקסיקו. בסוף ימיו פתח בית כנסת בפלטבוש. נפטר בשנת תשס"ד. הרה"ק רבי אשר ישעיה, האדמו"ר מנדבורנה-חדרה. חתניו: אחיינו, הרה"ק רבי ישכר בער שפירא מבענינא. אחיינה, רבי מאיר אייזיקסאהן מראמאן. הרה"ק רבי אברהם אבא מפייטסבורג.

הרה"ק רבי חיים מרדכי מנדבורנה זי"ע

נולד להרה"ק רבי איתמר, האדמו"ר הזקן מנדבורנה, בשנת תרס"ג. גדל בטש'רנוביץ ובגיל 15 נשא את סימא רייזל בת דודו אחי אביו הרה"ק רבי **אליעזר זאב מקרעמינץ**. שהיה חתן הרה"ק רבי **ניסן לאנגעויער** זי"ע חתן הרה"ק רבי **אהרן אריה לייב מנדבורנא** זי"ע. (בנו של רבי ישכר בערשטעד נדבורנא) חתן הרה"ק רבי **חיים משה מטשעפין** זי"ע בן הרה"ק רבי **דוד מטשעפין** זי"ע חתן הרה"ק רבי **יחיאל מיכל המגיד מלאטשוב** זי"ע. התגורר בסיגט ואחר כך בסערט שברומניה. בשואה הוגלתה משפחתו מעיר לעיר בתנאים קשים. בהיותו בנטו ד'ז'ורין כיהן בבית דין מיוחד להתרת עגונות. כיהן כאדמו"ר בחיי אביו ולאחר פטירת אביו מילא את מקומו. החל לשמש באדמו"רות בשנת תרפ"ג. עלה לארה"ק בשנת תש"ז והתיישב תחילה בירושלים ואח"כ עבר לפ"ק.

לאחר זמן פתח שם את חצרו והקים גם את ישיבת "מאמר מרדכי - נדבורנה". בשנת תש"ז פתח בית מדרש בירושלים ברחוב עזרא שבשכונת הבוכרים. בשנת תש"כ עבר לבני ברק ופתח בית כנסת בשכונת גבעתי רוקח במערב העיר.

צאצאיו: בנו הרה"ק רבי יעקב ישכר בער מילא את מקומו. חתניו: הרה"ק רבי דוד משה מקרעמינץ, שהיה גיסו (בן חמיו), הרה"ק רבי צבי הירש מקרעמינץ-סיגעט, שהיה אחיינו (בן גיסו). הרה"ק רבי אליעזר זאב מראחוב - רמת גן, שהיה בן דודו. בנו הבחור יצחק אייזיק יהודה יחיאל נהרג ע"י האנגלים בעלייתו לארה"ק.

הרה"ק רבי יעקב ישכר בער מנדבורנה זי"ע

נולד בכ"ג בניסן ה'תר"צ בעיירה סירעט להרה"ק רבי חיים מרדכי. בשואה הוגלתה משפחתו מעיר לעיר בתנאים קשים. פעם כשיצא עם אחיו יצחק אייזיק ואחותו לחפש אוכל הפסוס הנצאים ושלחום לחמנה ד'ז'ורין שבטרנסניסטריה שם שהו מספר ימים עד ששוחררו. בהיותו במחנה נזהר לא לאכול מאכלות אסורים. בזמן המלחמה שמר אף על מנהגי חסידות וביום הבר מצווה שלו טבל בנהר קפוא. כמו כן סייע ליהודי האזור בחימום והארת הבתים. אחיו המלחמה עזר ליהודים להבריח את הגבול (שהיה אז בשליטת הקומוניסטים).

בשנת תש"ו החליט לעלות לארץ ישראל והצטרף לאוניית מעפילים. בספינה בנה לעצמו חדרון בקרטונים ולא יצא ממנו כל זמן הנסיעה כדי לא להכשל במראות אסורות. במהלך ההפלגה היה יורד מדי יום לטבול בים אף כשחלה. בהגיעו לארץ ישראל נסע לירושלים ונכנס ללמוד בישיבתו של הגה"ק רבי יוסף צבי דושינסקי ולאחר פטירתו המשיך ללמוד בצל בנו רבי ישראל משה דושינסקי. בהיותו בישיבה היה מתמיד בלימודו וישן שעות בודדות ביממה. אביו שלח לו מכתבים ובהם הורה לו להפסיק להסתגף. בשנת תש"ט עלה אביו לישראל ולאחר מספר חודשים התיישב ביפו. רבי יעקב עבר לגור עמו והקים עמו את ישיבת "מאמר מרדכי" ביפו.

נישא לבתו של הרב משה הערש תלמידו של רבי מנחם ברודי רבה של קאלוב. הרה"ק רבי אהרן מבעלזא והרה"ק רבי ישראל מגור שלחו לו שיתפלל עליהם ביום חופתו. בשנת תש"כ כשאביו עבר לגור בבני ברק, עבר גם הוא לעיר. לאחר פטירת אביו בשנת תשל"ח מילא את מקומו. תפילותיו ושולחנותיו היו נערכים בהתלהבות והתרוממות מיוחדת. נפטר ב-ז' באדר תשע"ב. נקבר בחלקה שהוסיף לאהלל אדמו"רי נדבורנה בהר הזיתים. תורתו ואמרויו בספר 'באר יעקב' ועוד.

דרכם של אלפי חסידים. צדיקי דורו הפליגו בגדולותו, החוזה מלובלין אמר שהיה בבחינת "מלך", הרה"ק רבי שמחה בונים מפשיסחא אמר שרגליו בוערות ללכת אליו.

מתלמידיו היה רבי אליעזר זאב מבוטשעשט ורבי שמואל משינאווא. נפטר בי"ז בחשוון תקפ"ו ונטמן בבית הקברות בקוסוב. תרומתו בספר 'אהבת שלום'. צאצאיו: הרה"ק רבי חיים מקוסוב, מילא את מקומו בקוסוב. הרה"ק רבי דוד מאבלטוב. שרה לאה אשת רבי יחיאל מיכל בן רבי ישראל אברהם מצ'רני-אוסטראה, בזיווג שני נישאה לרבי גרשון אשכנזי מקולומיאה.

הרה"ק רבי חיים מקאסוב זי"ע

נולד בשנת ה'תקנ"ה להרה"ק רבי מנחם מנדל להאבת שלום מקוסוב, וזמנו ציפורה, הייתה בתו של הרה"ק רבי יהודה מאיר **משפטישוקא**, בן הרה"ק רבי פנחס **מקוריץ** זי"ע. בתחילה היה סמוך על שולחן חוטנו, ולאחר פטירת אביו בט"ו בחשוון ה'תקפ"ו החל בהנהגתו.

צאצאיו: הרה"ק רבי יעקב שמשון מקוסוב, הרה"ק רבי יוסף אלטר מראדוביץ, הרה"ק רבי מנחם מנדל מויזניץ, יוכבד, אשת קרוב משפתחה רבי פנחס יוסף מקוסוב (בן ינשו של רבי פנחס מקוריץ), העניא, אשת רבי ישראל מקרמניץ, שינאו רחל, אשת הרב יהושע אלעזר חודורוב מקולומיה.

היה ידוע בתקיפותו בהנהגה כלפי השוחטים הסרים למרותו, בכל ענייני הלכה, וכן כלפי תלמידיו וחסידיו, בנוגע לדיישותיו מהם בהנהגה ועבודת ה'. הוזיהו מאד על מצות הכנסת אורחים, ודאג שבכל הכפרים בהם יש יהודים, ויכלו להכנס ולישון יהודים ההולכים בדרכים בבית אחד מהכפריים. בנוסף היה מפורסם מאד בסלידתו מבעלי גאוה, חלק גדול מאד בחייו תפס עניין השבת, כמשתנת אביו. היה מקבל את השבת מספר שעות טרם בואה, ומאריך בשירות ותשבחות עד השעות הקטנות של הלילה. כמו כן, הורה לחסידיו לומר ולשיר לה' במשך כל השבת, מכניסותה ועד צאתה. נפטר בכ"ה באייר ה'תר"ד. תורתו בספר 'תורת חיים'.

הרה"ק רבי מנחם מנדל מויזניץ זי"ע

נולד בעיירה קוסוב כבן זקונים לתורת חיים', את שמו 'מנחם מענדל' קיבל על שם סבו רבי מנחם מנדל מקוסוב, בהגיעו לגיל 14 נשאת אשתו מרים מעניא בתו של הרה"ק רבי **ישראל מרוזין**, בן הרה"ק רבי שלום שכנא מפארהוביטש בן הרה"ק רבי אברהם המלאך בן הרה"ק רבי דוב בער המגיד **מעזריטש**, הרה"ק רבי שלום שכנא היה חתנו של הרה"ק רבי **אברהם מקאריטשוב** חתן הרה"ק רבי מנחם נחום **משערנאביל** המאור עיניים זי"ע.

צאצאיו: הרה"ק רבי ברוך מויזניץ, ממשך דרכו של אביו בשושלת מויזניץ. הרה"ק רבי יעקב דוד, חתן הרה"ק רבי משולם זוסיא משטולומאט, נכד הרה"ק רבי זוסיא מאניפורל, שרה, אשת רבי שמואל מסקאהל, בנו של הרה"ק רבי יהושע מבעלזא.

בגיל 24 לאחר פטירת אביו בשנת תרי"ד עבר לכהן כאדמו"ר בעיירה ויזניץ של התגורר עד פטירתו. היה ידוע כגאון מופלג בתורה והרבה לעסוק בלימוד, גדולי דורו הרעיצו מאד את גדלותו בתורה והעבירו אליו שאלות סבוכות בענייני הלכה, לצד זה היה פרוץ גדול בצדקה. פעם קרסה מרפסת דירתו בעיירת הנופש ועיניו נהג לפנפש עקב בעיות בריאות, רבי מנחם מנדל נפצע קשה ונשקפה סכנה לחייו, רופאים גדולים שהזעקו למיטתו הצליחו להוציאו מן הסכנה ולייצב את מצבו אך תוצאות אותה פציעה ניכרו עליו עד יום פטירתו, באותה תקופה נפטר באופן פתאומי בנו רבי יעקב דוד. לאחר מחלה קשה נפטר רבי מנחם מנדל בנ"ט תשרי תרמ"ה ונטמן בבית הקברות בעיירתו ויזניץ. תורתו בספר 'צמח צדיק'.

הרה"ק רבי ברוך מויזניץ זי"ע

נולד לרבי מנחם מנדל מויזניץ, ועל פי בקשת סבו הרה"ק רבי ישראל מרוזין הוא נקרא על שמו של הרה"ק רבי ברוך ממז"ביח'. נישא לצפורה בתו של הרה"ק רבי אריה לייב **מזיטומיר** בנו של הרה"ק רבי שמואל אבא **מסלאוויטא** בן הרה"ק רבי משה **מסלאוויטא** בן הרה"ק רבי פנחס **מקוריץ** זי"ע. בשנת תרמ"ה החל לשמש כאדמו"ר.

צאצאיו: הרה"ק רבי ישראל, ממלא מקום אביו בויזניץ, הרה"ק רבי חיים מאנטניא, הרה"ק רבי משה משאץ, הרה"ק רבי שמואל אברהם אבא מהורודונקה, מרת חוה, אשת בן דודו של אביה, הרב שמואל דוב חודורוב, כיהן בפטריבה, מרת רייזל אשת הרב

מרדכי חודורוב בן הרב חיים מאיר מברדיצ'ב, האדמו"ר מטאלנא-ויזניץ. הרה"ק רבי יעקב יצחק דוד מסטרונניץ. הרה"ק רבי פנחס מבוורשה, חתן דודו רבי שמואל מסקאהל. כיהן גם ביישווה ובסיבט, הרה"ק רבי שרגא פייביש מליטשיץ. מרת שינדיל - אשת הרה"ק רבי שלום יוסף מצ'רנוביץ'. הרה"ק רבי יחיאל מיכל מהורודונקה, מילא את מקום אחיו רבי שמואל אבא. היה חתנו של אחיו רבי חיים מאנטניא, הרה"ק רבי שלום מדזשיטש

ככל בית קוסוב-ויזניץ, פיזר מכספו לצדקה. כאביו וזקנו המשיך בפיקוח על מצב הדת באזור. נסתלק כ' כסליו תרנ"ג. תורתו בספר 'אמרי ברוך'.

הרה"ק רבי ישראל מויזניץ זי"ע

נולד לאביו רבי הרה"ק ברוך בויזניץ. נקרא ישראל על שם חותן זקנו הרה"ק רבי ישראל מרוזין. נחתך ולמד אצל סבו, הרה"ק רבי מנחם מנדל, ה"צמח צדיק". עם נישואיו בשנת ה'תרל"ה להינדא, בת הרה"ק רבי **מאיר מדזיקוב**, ה'אמרי נעים', עבר ללמוד בבית חותנו בדזיקוב. לאחר פטירת חותנו, פחות משלוש שנים מחתנותו, חזר לויזניץ. עם פטירת סבו בשנת ה'תרמ"ה נתמנה לרב בעיירה בידוולה, במרמורש, בין העיירות סיגט וחוסט (היום באוקראינה). השפעתו הייתה רבה על תושבי המחוז כולו.

עם פטירת ששת ה'תרנ"ג נתמנה לאדמו"ר לחסידי ויזניץ, והוא בן 33. בתקופה זו עברה החסידות תנופה גדולה, והצטרפו לשורותיה אלפי יהודים בבוקובינה, גליציה, והונגריה. באותו זמן הקים הרב את ישיבת בית ישראל ומשק אליעזר בויזניץ, שבראשה עמד בנו רבי אליעזר. הישיבה התקיימה בעיירה עד השואה (עם הפסקה של מספר שנים במלחמת העולם הראשונה ואחריה).

בי"ג באב ה'תרע"ד, מספר ימים לאחר פרוץ מלחמת העולם הראשונה נפטרה אשתו הרבנית. סירב בתחילה להמלט מהעיר מחשש שפילש צדד על היהודים הנותרים. לכתוף נמלט לקוסוב והתגורר אצל קרובו, הרה"ק רבי משה הגר, בעל ה"לקט עני". המעבר לקוסוב לווח בניסים גיסי. לאחר כחודשיים בקוסוב נאסר על ידי הרוסים למטרת גיוס ושחרור במאמצי החסידים. בחודש שבט צדד על הגבול הרוס-רומני, ובמסע ארוך הגיע עם פמלייתו לגרויסורדיין. בואו של הרבי המפורסם נתן לחסידות תנופה חזקה בכל האזור, והמדינות הסמוכות.

בשנת ה'תרפ"א נישא בשנית למרים בת הרב יעקב כהנא אב"ד חצי-עמר, נכדו של רבי משה דוד אשכנזי אב"ד טולטשובה בעל ה"תולדות אדם". מרים הייתה אלמנת רבי אלעזר ניסן הורוביץ מדזיקוב-צפת. שנתיים לאחר נישואיהם נפטרה גם היא, חודש לפני חתונת בתה לרבי ברוך בנו של רבי ישראל. בשנת ה'תרפ"ז נישא בשלישית לשינדיל בת הרה"ק רבי יעקב לייב מטריסק. הרבנית שינדל נרצחה בשואה.

היה ידוע באהבת ישראל העצומה שלו. כמו כן היה ידוע כגאון תורה, ונתן הסכמות לעשרות ספרים. ספרו על התורה בשם 'אהבת ישראל', יצא בעצם ימי השואה, בשנת תש"ג בגרויסורדיין. שנים אחר פטירתו, הועלה ארונו מרומניה, ובי"ג באייר תש"ט הוא נטמן ב'אהל' מיוחד בבית הקברות שומרי שבת בבני ברק, שם נטמנו מאז, רוב אדמו"רי ויזניץ שהלכו לעולמם.

צאצאיו: בניו: הרה"ק רבי מנחם מנדל מישווא. נפטר בשנת ה'תש"א. הרה"ק רבי חיים מאיר. מילא את מקום אביו בגרויסורדיין, ולאחר מכן בבני ברק. הרה"ק רבי אליעזר. מילא את מקום אביו בויזניץ. נפטר בארץ ישראל בשנת ה'תש"ו. הרה"ק רבי ברוך. רבי שמואל אבא הגר. בנותיו: חיה אשת בן דודו של אביה, הרב שלום רוקח מסקאהל. חוה אשת בן דודה הרה"ק רבי אלטר יחזקאל אליהו מדזיקוב. שרה אשת קרוב משפתחה רבי צבי חיים מרימנוב. דבורה אשת קרוב משפתחה הרה"ק רבי אלטר מנחם מנדל מבוורשה ובזיווג שני אשת הרב

בית דזיקוב

החוזה מלובלין, צאנז - דאמבראווא, פשעודבוז - פאבניץ

חיבוריו ודברי תורתו: זרע קודש - על התורה והמועדים. אילה שלוחה - על התורה.

צאצאיו: הרה"ק רבי אברהם חיים מלינסק הרה"ק רבי יעקב ממעליץ הרה"ק רבי אליעזר הורוביץ מדז'יקוב רייצא אשת רבי אשר ישעיה רובין מרופשיץ.

הרה"ק רבי אליעזר מדזיקוב זי"ע

נולד בשנת ה'תקנ"ג בגליציה, לאביו הרה"ק רבי נפתלי צבי מרופשיץ ולאמו רבקה, בתו של הנגיד צבי הירש גולדהמר מדוקלא.

מצעירותו לא אבה לקבל עליו את הרבנות והאדמו"רות והתנהג בפשטות, עד שאביו שחפץ במשכתו ציווה עליו לעבור לגור בקרבת בעיר רופשיץ. עם למד בצלו של אביו, כמו כן נמנה על פקדו תלמידיו של הרה"ק רבי ישכר בער מרדושיץ ולאחר מכן היה גם תלמידו של הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב. רבי אליעזר ניהן בקולו העגוג שהתפרסם רבים והוא החל לשמש כחזן בבית הכנסת מירמנוב. חוה אשת הרב נישא לחיה בת רבי יחיאל מיכל רונפלד מראווה רוסקה, הוא לא שימש שם של עיר כלשהי עד שנת תר"ח, כעשרים שנה

משה חיים לאו, רבה של פיוטורקוב. שינאו רחל אשת הרה"ק רבי אברהם יהושע העשל מויזקוב, בנו של רבי פנחס השיל מויזקוב. העניא אשת הרה"ק רבי מרדכי שרגא מבויאן מצ'רנוביץ.

הרה"ק רבי ברוך מסערטט ויזניץ זי"ע

נולד להרה"ק רבי ישראל בעל ה"אהבת ישראל" מויזניץ. נסמך לרבנות על ידי רבי אריק רובי אברהם מנחם מנדל שטיינברג. בשנת תרע"ד נישא להעני', בתו של הרה"ק רבי ישכר דב מבעלזא. בשנת תרפ"ד נישא בשנית לצירל בת רבי **אליעזר ניסן מדזיקוב צפת** (בנו של רבי נפתלי חיים הורוביץ) (ראה בית דזיקוב), ואלמנת הרב מרדכי יהודה אדלר. בתרפ"ג נתמנה לרב בפוליעין (חבל מרמורש), ובתרפ"ח לרב בקוצמן. מתרצ"ו שימש כרב בסערט. הקים את ישיבת "בית ישראל ותמכין דאורייתא" שבה למדו כ-50 תלמידים. עסק בפעילות ושתדלנות לטובת בני ישראל ופעל גדולות ונצורות.

בימי השואה הוגלה לטרנסניסטריה, וכשנתיים וחצי שהה בדז'ורץ, שם הקים מטבח ליהודי הגטו, בסיוע תמיכה שנשלחה אליו מאת אחיו הרה"ק רבי אליעזר. אחר עבר לטשרנוביץ ומשם לברשוב ברומניה. אחרי המלחמה הקים מחדש מוסדות יהודיים בקרב הפליטים, כמו תלמודי תורה ומקוואות. הפליטים שחזרו לסערט ביקשו ממנו לשוב ולכהן כרבם, אך הוא סירב והקדיע את פניו לארץ ישראל.

באב תש"ז (קבלת הפנים הייתה בשבת, י"ג באב תש"ז) עלה לארץ ישראל והתיישב בחיפה. הוא פתח בית מדרש ברחוב ביל"ו, והקים את ישיבת יחל ישראל. בתחילת שנות התש"ו, הגה את הרעיון להקמת "דמת ויזניץ" - שכונה לחסידי סערט ויזניץ. בשנת תש"ב החלו ההכנות להקמת מחדש מוסדות פעיל בהקמת המוסדות ובבניית השכונה בחיפה היה בנו-חורגו ואחינו' (חתן אחיו) רבי נפתלי חיים אדלר.

נפטר בב' בחשוון תשכ"ד (1963) ונקבר באוהל אדמו"רי ויזניץ בבית הקברות שומרי שבת בבני ברק. חלק מדרשותיו ודברי תורתו לוקטו והודפסו בספר "מקור ברוך".

בניו האדמו"ר רבי אליעזר מסערטט ויזניץ והגה"צ רבי משה.

הגה"צ רבי משה האגר מסערטט ויזניץ זי"ע

נולד בגרויסוורדיין שברומניה, להרה"ק רבי ברוך מסערטט ויזניץ, ונקרא על שם דודו הרה"ק רבי משה משאץ, שנפטר חודשיים לפני כן. בילדותו למדו הוא ואחיו רבי אליעזר, עם אביהם, בבתרווה למד בישיבת "בית ישראל ותמכין דאורייתא" בעיר סערט. נישא לבת דודתו, הרבנית אלטע פעריל (נפטרה ב' בטבת תשע"ה). בת ה**גה"צ רבי חיים מנחם דוד הורוביץ**, רבה האחרון של **דזיקוב** ונכדו של ה'אהבת ישראל'. ונולדו שני בנים ושתי בנות. בשנות השואה הוגלה יחד עם משפחתו ושאר יהודי האזור לטרנסניסטריה שהפכה למחנה ריכוז גדול. עלה לארץ ישראל בשנת תש"ו באגית המעפילים "כנסת ישראל". נעצר בנמל חיפה וגורש למחנות המעצר בקפריסין, שם שהה כשנה ולאחר מכן עלה ארצה למחנה המעצר בעתלית. שימש כרב בחיפה.

כשנה אחרי פטירת אביו מונה לראש ישיבת "יחל ישראל - סרט ויזניץ". בישיבה נהג לתת פיעורים בעיון בגמרא ובשולחן ערוך, וכן נהג לערוך בחינות שבעועות לתלמידי הישיבה. במשך עשרות שנים היה נוסע לחו"ל למשך כחודשיים מדי שנה (חודש בקיץ וחודש בחורף) לצורך גיוס כספים להחזקת המוסדות. נהג לקום מדי יום בהשכמה וללמוד שעות רבות לפני תפילת שחרית. שמר על סדרי לימוד קבועים במשך היום. תמך באנשים נזקקים בנתינת הלוואות ומענקים (חלקם כ"מתן סבתה") מקרן גמ"ח שניהל. בחורף שנת תשנ"ט חלה והוטס לטיפולים רפואיים בארצות הברית. בט' באייר של אותה שנה נפטר. נטמן באוהל אדמו"רי בית ויזניץ בבית העלמין זיכרון מאיר בבני ברק.

לאחר פטירת אביו אז יסד את חסידות דז'יקוב בעיר טרנובז'א שברדום-מזרח פולין, לשם נהרו אלפים רבים ביניהם מחותנו וידידו הרה"ק רבי חיים מצאנז.

נפטר בג' חשוון ה'תרכ"א, ובנו, רבי מאיר הורוביץ הוכתר לממלא מקומו כאדמו"ר השני לחסידות דז'יקוב.

צאצאיו: הרה"ק רבי ישראל מבארנוב. הרה"ק רבי מאיר מדזיקוב. הרה"ק רבי ראובן ממביץ הרה"ק רבי משה מרוזנדוב. ביילא, אשת רבי מאיר נתן הלברשטאם (בנו של הרה"ק רבי חיים מצאנז, ואביו של הרה"ק רבי שלמה מכאבוב.) אשת רבי חנינא מאולינוב.

הרה"ק רבי מאיר מדזיקוב זי"ע

נולד בעיר ארומה רוסקה שבגליציה לאביו הרה"ק רבי אליעזר, מצעירותו למד אצל סבו הרה"ק רבי נפתלי צבי בעל ה"זרע קודש" ולאחר מכן אצל דודו הרה"ק רבי אשר ישעיה רובין ומאוחר יותר אצל הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב. לאחר נישואיו לדבורה בתו של רבי קלמן פיצעליס הוסמך (כחי אביו) לכהן כרב בעיר דז'יקוב ועם פטירת אביו בג' בחשוון ה'תרכ"א הוכתר לאדמו"ר מדזיקוב.

^{**המשך בעמ' י**}

באור ברכת שהשמחה במעונו ע"פ הפשט וע"פ פנימיות התורה

ברוך אלוקינו שהשמחה במעונו עיין בבעל העיטור ב' פרושים לפירוש אחד קאי במעונו על שמים הנקרא מעון ע"פ מאמרים בחגיגה (י"ב ע"ב) מעון שבו כיתות של מלאכי השרת שאמורות שירה בלילה וחשות ביום מפני כבודן של ישראל שנאמר יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי, והפירוש הב' דקאי על מקדש דנקרא מעון כדאינתא בסוף פ"ק דכריתות, והלויים אומרים בו שירה דהוא שמחה כדאינתא יש פ"ו דברכותה"כ החדלתי תירושי המשמח אלוקים ואנשים. דקאי על שירה שאומרים הלויים על היין.

מעון - בלילה או ביום

ונראה לפי הפשט דשניהם אמת, דשם בחגיגה קאמר בשירת המלאכים בלילה דוקא, וביום הם חשים מפני כבודן של ישראל שאומרים שירה ביום, והיינו דבבית המקדש אין שירה אלא ביום דבלילה אין אומרים. ועיין בערכין (י"א ע"א) מה כפרה ביום אף שירה ביום, ועיין תוס' ר"ה (ל' ע"ב) מש"כ בזה, וזהו בזמן המקדש, ובזמן שאין ביהמ"ק קיים עיקר תפילה ביום. כמ"ש המהרש"א בחידושי אגדות שם.

מעון - גבורה או חסד

ואולי יש ליישב בזה מש"כ בספר הקדוש קהילת יעקב בערך פירוש שא' מהקדושים פירש כי מעון בחינת גבורה ומהרה"ז ז"ע פ' דמעון בחינת חסד, ולהנ"ל יש לומר דמעון של יום שהוא ביהמ"ק. דעיקר עבודת ביהמ"ק הוא ביום, ויומם יצוה ה' חסדו, חסד קל כל היום. באותה בחינה היא חסד, ובחינה שניה שקאי על מלאכי השרת, שאומרים שירה בלילה היא גבורה כמדת הלילה. ואולי לזה מזכירים ב' פעמים מעונו דהיינו המבוכר והעונים. ואמנם לפי פשוטו השמחה במעונו ע"פ ש"ס חגיגה (דף ה' ע"ב) דמקשה ומי איכא עציבות קמי קוב"ה והא אמר ר"פ אין עציבות לפני הקב"ה שנאמר עזו וחדווה במקומו, ומתוך הא בבתי גואי הא בבתי בראי, ורש"י פ' דבבתי גואי איכא בכיה ובבתי בראי שמחה. וכתבנו כבר שמעתי שעפ"י הסוד הוא להיפך. וראה זה בפ' רבינו חננאל שם אמר כי יתבן דבבתינואי אין בכיה, וע"ז כתבנו עזו וחדווה במקומו, ורק מקום יש בבתי בראי דנקרא "מסתרים", וע"ז כתיב במסתרים תבכה נפשי. ועיין בספח"ק קהילת יעקב אות שמחה מש"כ בזה, ולא זכה עדיין לפי הר"ח, כי לפי פ' הר"ח (הנ"ל) והזוהר. בתי גואי הוא שמחה. וטעמא רבא איכא דמקור הקדושה לא שייך עציבות. והיינו דאנו רוצים להמשיך שמחה להחתן והכלה מעילת כל העילות.

שערי הלכה

משיעורי מורינו הרה"צ הגרא"י שליט"א

משמע דאסור אף בכה"ג, ועכ"פ לומר 'צפרא דמרא סב מותר לכ"ע.

ובנדון דירן נלענ"ד אין לך עסק יותר גדול מזה מהקמת בית נאמן בישראל, ובנדאי ראוי לתחילה לבוא ולהשכים לבית החתן ולברכו בברכת מז"ט, ועדיף גם לברך כעין לינשא שאמרו בבבב"מ "השוכן בבית הזה ישמח בבנים ובנות" וגם השתא שאין בהמ"ק (והרי נאמר כל המשמה התן כאילו הקים א' מחורבות ירושלים) [מותר וצריך לברך ואין זה גריעא ממש ממשי"כ המ"ב בשם הפמ"ג דאם אמרו הרוחם ירחמך או החתן יחנך שרי מעיקרא. (ורק לומר 'הנותן שלום הוא ישפוט שלום' הסתפק הפמ"ג אם מותר) והוא גם משמעות המז"ט שאומר כשכוונתו שהקב"ה ישמחה בבנים ובנות ובוודאי אם יפרש המבוכר יותר בברכות עדיף יותר. ועוד סניף אומר להיתר זה שהרי מבואר שם בשע"ת ופ"ח דלחפצי

שמים מותר (ולכן יש אופנים דמותר לקנות צרכי שבת לפני התפילה) שם מצאנו דלשדך חבנות' אחז"ל דהוי חפצי שמים, ולכן הותר בשבת אצ"פ דממצא חפצי למדים דחפצי אסורים אבל חפצי שמים מותרים, ומותר לשדך חבנות וכמבואר בס' שו"ה"ה לעשות גמ"ח עם חתן הוי חפצי שמים שמתור לפני התפילה. והשתא אתי נמי שפיר איך מותר ללוות החתן, דהלוי"ה הוי ממכבוד החתן שהוא כאמור גמ"ח מיוחדת וחפצי שמים, וכנראה מד' המנהגים שהבאנו לעיל לגבי אבלות, ובוודאי ה"ה לגבי שמחה חת"כ דמידה טובה מרובה, ואחר עיוני בהנ"ל נתוודעתי שיש מנהגים בקהילות ישראל לבוא לבית החתן ולגמ"ח ד"ת ורק אח"כ יוצאין ללוות, וכיון שמשכמין לפתח כדי לומר ד"ת ודאי לית לן בה באיסור אמירת שלום, וודאי עדיף טפי דאז פשוט שמותר לומר 'גוט שבת' 'לומר טוב' וכיון דיש כאן חפצי שמים וגמילות חסדים כנ"ל, נראה להתיי אפילו אינו מלווה את החתן וכמי שהולך להתפלל בביהכ"ס אחר וכדו', כיוון שיש בעצם הברכה גמילות חסדים וחפצי שמים.

[מורינו הגרא"י שליט"א מותן שיעור בחוה"מ פסח תשפ"ב]

בא בשבת לביהכ"ס, רק במנהג איך ללוות את האבל מצאנו כמה מנהגים דהרא"ש הביא דאחר התפילה יוצא האבל תחילה ויושב לפני ביהכ"ס וכל הקהל הולכין אחריו, ואילו בבאה"ג הביא מנהג אחר שמולוין לפני תפילת ערבית וא' שם דיש כל מיני מנהגים בזה. וכ"ז לגבי אבלות [אע"פ דנאמר במס' שבת ד"ב כקושי התירו לנחם בשבת] אבל לגבי חתן לא מצאנו בראשונים איזה מנהג איך ללוות החתן האם לפני התפילה או אחר התפילה, וגם לא נזכר המנהג ללוות החתן זולת מה שמצאנו אסמכתא בדברי פרקי דר"א הנ"ל, והן אמת שבוטור יור"ד ס' סב הביא דיש מקומות שנוהגים שהקהל הולכים עם החתן מביהכ"ס לביתו ביום שבת שחרית אחרי התפילה ומברכים שם שבע כרכות ויראה שאינו מנהג טוב וגו', ומזה כן קצת משמע דליווי אחר התפילה אולם מה ששלל שאינו מנהג טוב נהו לגבי ברכת ז"ב, ועדיין לא מבואר מזה דלא ליוו גם לפני התפילה, ושבו ראיתי כפרישה שם שמהו נשתרבו המנהג דרוקדין במחול לחתן אחר התפילה בחצר ביהכ"ס, ועוד שם מנהג אר"י לה' יעקב גלבי סענין קידושי' סענין מ"א ובהערות שם ואכמ"ל, וע"ע בשע"ת שו"ע או"ח רמז' שהביא ממחזיק ברכה שהביא מ'דת חכמה' וז"ל 'ומה טוב מנהג ירושלים תונב"א אס בקרת התייה לכבוד חתן או אבי הבן הוא כמו רבע כניסה ויצאיה דווקא', נראה שלא התכוון לשלול מנהג דמשמחין חתן וכלה אלא לברך דוקא משום דיש בו דאגה לצורכי של החתן ודומיא דחולה לכל אלו עדיפא בחול, וכנראה ברור מהביה"ל דכל השע"ת בא לשלול בעיקר אם אין עושה כלל בחול וסמך על שבת.

ע"פ המורם מד' פרקי דר"א דהוא גמ"ח מיוחדת לברך את החתן השוכן בבית הוד ישמחהו בבנים ובנות, ואף דכל שאילת שלום הוא נמי גמ"ח נראה ממא' דקאמר ר' יוסי מעולם לא הקרימיני של' דהוא ממידת דרך ארץ]. והשתא נחזי אנן, הנה מתבאר מפורש בד' הפמ"ג בס' פ"ט דאם משכים לבית פתח חברו לראות שם עסק ואגב זה נתון לו שלום מותר, [והוא יותר מותר ממה שהולך לחצר חברו לראות שם עסק ונכנס אגב לפתח חברו] רק דבביה"ל שם העיר דמדי' הב"ח והגרא"א

ורציתי להעיר מה שנהוג בכלל ישראל ושורשו בעיה"ק ירושת"ו בשב"ק אויפירוף שכאים לבית החתן ללוותו לביהכ"נ ולכא' הוא תמוה מב' דברים: א' פסקינן בשו"ע ס' פ"ט דאסור לאתעד להשי"ם לבית תבירו כדי לומר לו שלום וכן בשאר לשונות אסור אע"פ שהתירו כשמוצאו ברחוב עיי"ש, וכך פוסק בשו"ע הרב ז"ל, ובוודאי שאמירות גוט שבח ומלט טוב לא גרע מאמירת צפרא דמרא סב דאסור? ואולי אפשר לומר דהמנהג הוא רק ללוותו לביהכ"נ ואח"כ כשבאים כבר מותר לומר אפי' שלום כמבואר שם, אבל יוצא מזה שאסור בוראי לאלו שאין מלוין החתן לביהכ"נ כגון שהולכין אח"כ להתפלל בביהכ"נ אחרת וכדומה ולא מצינו מי שאוסר בזה. ב' דאמרינן בברכות י"ב ע"א [והוא מקור אלו המאמרים שלום לפני התפילה] אמר רב כל הנותן שלום לחבירו לפה"ת כאילו בנה במה שנאמר חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא וכו' ושמואל אמר במה חשכתו לזה ולא לאלוה, ובד"ה חדלו לכם משע"ת יעקב גלבי דלע"פ חסדק בבב"ד המוסקו בבב"ד האדם דאי לאו הכי למה לו לחדול, ובד"ה ושמואל וכו' במה חשכתו שהקרימת כבודו לכבודו, ובוודאי לוית חתן בשיר ברחובות העיר אין לך כבוד גדול מזה וה' הטוב יאיר עינינו בתורתו

והנה לבירור בעניני צ"ל כן: מלבד מה שנאמר הנח להם לישראל דאם אין בניאיים הן בני בניאיים הן [פסחים דמ"ז] וכל מנהגם יסודתם בהררי קודש, יש בס"ד להסביר ע"פ הלכה דמותר לתתילה דחנה המקור למנהג זה הוא מטעם גמילות חסדים וכמבואר בפרקי דרבי אליעזר סוף פרק יז, שראה שלמה המלך שמידת גמ"ח גדולה לפני הקב"ה, לפיכך כשבנה ביהמ"ק בנה שם שיערים אחד לחתנים אחד לאבלים וכו' ולמנדוין, הנכנס בשער חתנים היו יודעין שהוא חתן וה' אומרים לו השוכן בבית הזה ישמח בבנים ובנות וכו', משחרב ביהמ"ק התקינו שיה חתנים ואבלים הולכים לבתיה"כ ובתמי"ד ואנשי המקום רואין את החתן ושמחין עמו וכו', [וכע"ז הובא גם במס' מד"ב מ"ב מה"ב והוזכר שם רק לגבי אבלים ומצדיק ואכ"מ] וד' פדרי"א אלו הובאו גם בטור יור"ד ס"ס שצ"ג.

ולגבי אבלות בשבת מצינו בשו"ע אבה"ע"ז שם כנסיעה ג' דסתמא קנקיט כמו שהביא ברא"ש שהובא גם בטור הנ"ל דהמנהג שאבל

עולמה. רבינו ז"ע הצליח לבסוף להמקם מירי הגרמנים, תחלה ברח ללובלין שהיתה עיר גדולה ויכל להתחבא בה, כשגם שם נהיה המצב צר, עזב רבינו לעיירה קמנה שם היה בטוח להתחבאות, ואח"כ גם משם עזב אל דירתו בעיר 'דומצווע', אשר הייתה תחת שליטה רוסיית. גם כעבור כשנתיים מתחילת המלחמה, במוצאי שבת קודש אור לכ"ז סיון תש"א בעת שישב רבינו לסעודת מלוה מלכה עם בנו יצחק הי"ד לאור נר קלוש, פרצו המרצחים לביתו, וירו ברבינו ז"ע ובבנו, דמי אבות שנגעו בבנים, הי"ד. יחד עמו עלו על המוקד ארנזים שלמים מכתביו הקו, וחבל על דאבדון.

רבינו גדולות ונצורות בתארים גדירים וביסויים מפליאים. אף לבחוריו ישיבתו המפורסמת - ישיבת יחי"ל - היה שח מגדולתו של רבינו, וכל שבת שהיה נוסע לרבינו היה לוקח עמו מספר בחורים מהישיבה. ככלל היה לעיתים שולח בחורים לרבינו ז"ע, למען יורה דרכם בעבודה"ש ויתעלו אצלו ביראה טהורה. בפרוץ מות המלחמה הנוראה המשיך רבינו בעבודתו בקודש בלא שינוי, אם כי מירי פעם ראו סימנים מופלאים אצלו שהעידו על נכסות היגון הנוראה שעתידי כלל ישראל לעבור. בשנת ת"ש שנסתה הנאצים ללעברטוב, ועצרו את רבינו ולקחוהו לעבודת כפייה ועינוהו קשות. באותה עת מרוב פחד ומורא חלתה הרבנית קשות ובהמשך הומן נסתלקה לבית

המשך מעמ' ה'
הכמי עולבין, שנודע כמרא דכולא תלמודא, בצילו של רבינו ז"ע, כחסיד מובהק להוט אחר רבו. ראשית דבר, היה בחפשו רבי כלבבו, כששנים רבות תר אחר רבי שוירה דרובו בעבודת השי"ת, ומכל צדיקו אותו דור רעה עדיין לא מצא צדיק למען יוכל לקשר אליו נפשו. פע"א נפגש עם רבינו ז"ע, וישב אצלו ודיבר עמו כמה שעות רצופות, לכשיצא אמר 'געתי ומצאתי', וקיבל עליו את מרותו של רבינו. כביטול מוחלט היה ר"ש עומר לפני רבינו, כעבדא קמיה מריה, אפי' היותו מבוגר מרבינו בשנים רבות. ר"ש דיבר על

~ חיפה של מעלה ~

לקראת הנסיעה לעיר חיפה ת"ו - ליקטנו כמה גרגירים מדברי קורות הימים - עבודות ואמרות מגדולים וצדיקים הקשרים לעיר חיפה.

חיפה השוכנת לחוף ימים, הינה אחת משערי ארצנו הק' - אמנם גם בשנים קדמוניות (כשעדיין לא היתה עיר נמל) התבססה בה קהילה חשובה של שלומי אמוני ישראל. (כתבי דברי הימים)

עוד בזמן חז"ל חכמי התלמוד היו ידועים אנשי חיפה כמ"ש (מגילה כ"ד ע"ב) "חיפה לא ישא את כפיו וכו' ובעוד מקומות בהו"ל".

בעיקר נשאר שם העיר חיפה קשור לאמורא ר' אבדמי דמן חיפה, שציונו הק' מהווה היום תל תלפיות להמוני בית ישראל המיועד לקבל תפילות ישראל לאביהם שבשמים ורבים נושעו ונפקדו שם בדבר ישועה ורחמים.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מספר שלפני שלושים שנה שמע את הרה"ק ר' משה נתן נטע למכרגר ממאקואו כפר "אתא זצ"ל מתבטא שיהודי חיפה לא מודעים די הצורך לערכו הגשג של הציון הק' ר' אבדמי במקום קדוש ועגלה וב"ה כיום חיים כראוי".

בבית החיים הישן שברחוב יפו ממונים עוד צדיקים וגאונים גם מבעלי התוס' ישנה דעה רווחת שגם הרמב"ן קבור שם - על אף שהוא כותב במכתב שנסע לחברון וזכה לו קבר סמוך למערת המכפלה אמנם י"א שלא אסתייע מילתא ונקבר בחיפה כהוכחה לזה שי מכתב מאחד מתלמידי הרמב"ן הכותב כי ביקר בא"י והשתתף על ציון רבו הרמב"ן אשר למרגלות הר הכרמל והכן ביה"ח הישן נמצא למרגלות ההר (תולדות הרמב"ן)

שעלה הרה"ק ר' נחמן מברסלב ז"ע לאר"י הגיע לנמל עכו אמנם לא יכל לרדת מהספינה עקב מלחמת נפוליון והצרפתים שהשתוללה אז במלאו תקפה באזור עכו והוכרחה הספינה לעבור ולעגון בחיפה ואז ירד ממנה הרה"ק מברסלב ודרכו רגליו לראשונה על אדמת חיפה ביום ערב ר"ה אחרי ששהה שעה קצרה בחיפה נענה הרה"ק ואמר שהשיג כבר כל מה שיכל להשיג מקדושת ארץ ישראל, ומיצרו הוא כבר יכול לחזור לביתו בחו"ל. רק בגלל ר"ה המשמש ובה הוא מוכרח להישאר. (חיי מוהר"ן)

כשהגיע השמועה לאזניו של הרה"ק ר' זאב וולף ממשארנאוסטרה ז"ע (שהיה גר במכרס) מיהר לנסוע לחיפה להקביל פני הרה"ק ר' נחמן מברסלב ז"ע והצפיר בו שישאר עוד זמן בארץ, ולבקר במקומות הקדושים, ואכן שהו שנו הצדיקים הק' בחיפה כמה ימים, ואח"כ נסעו יחדיו למכרס עיר מושבו של הרה"ק ר' זאב שאירח אותם בביתו ימים רבים בכבוד ויקר. (חיי מוהר"ן עיי"ש באריכות)

לאחר מלחמת העולם הראשונה כשנבר זרם העליה לא"י התפתח בעקבותיה הישוב היהודי והתרבו בה גם הסידים ואנשי מעשה, כמ"כ בתקופה ההיא נוסדה ישיבת תפארת ישראל, שידה רב לה בבניסום הפצת התורה בחיפה, ומכל ערי א"י נהרו לבקש תורה מפי הרמ"ם המפורסמים ובראשם הרב רובמן זצ"ל.

הרה"ק בעל ה"אמרי אמת" מגור ז"ע ביקר גם בחיפה בעת שהותו בא"י, בנגיז התלמד תורה הוותיק "תורת אמת" בחיפה, שמור עד היום כת"ק שרשם בספר האורחים שבשבח הת"ת בו ביקר, [יש לציין שהרה"ק ה"אמרי אמת" הלך בהיותו בחיפה גם למערת אליהו, דבר המלמד על חשיבותו של המקום, אע"פ שא"ש עמוד בימי הבית יוסף והאור החיים הק' החשיבו מאד את מערת אליהו ואכלוהו].

בשנות השואה זכתה חיפה להיות אכסניה להרה"ק אהרן קדוש ה' מבעלזא ז"ע בשבת הראשונה להצלתו הניסית ולבואו לארצה, חיפה קבלה אותו בהתלהבות וברגשי קודש, קורות והליכות השבת ההיא מן הידועות והמפורסמות, לוותיקי תושבי חיפה עדיין זכור וחקוק כלבם הרושם העז שהשאיר עליהם עבודתו הק', זכות מיוחדת התגלגלה לידי הגאון החסיד מוה"ר אברהם אבא הכהן צוקרמן (חו"ז של יבדלחט"א כ"ק אדמו"ר שליט"א) מרבני חיפה, אשר בהיותו רב חסידי וזה להיות משושביני דמלכא וטרח בכל מאוהו לכל הצטרכות הרה"ק מבעלזא ופמליתו, שנים רבות לאחמ"כ כשהודיע להרב אברהם אבא להשתתף בהצלתו של הרה"ק מבעלזא עוד זכר לו זאת, וקירבו במאד כשהוא מכנהו בחיבה 'דער חיפה רב'.

בשנת תש"ו - אחרי ששהה את כוס התערלה - עלה הרה"ק מסערת ויוניץ ז"ע לארץ הקודש ואוויו למושב לו את העיר חיפה הקדיש כל כוחו ומאורו במס"ג אין קץ לעשות נפשות לתורה ולהרחיק גבולות הקדושה והטהרה בעיר חיפה, כאן

את רבנות העיר, וכיהן כרב הצעיר, כבר בצעירותו נודע בגאונותו והתכבד עם גדולי דורו, ביניהם הרה"ק רבי אברהם דוד מבוטשאטש שתוארו בגיל 20 בלבד כ"דידי הרב המופלג והחכם ושלם". לאחר פטירת אביו בח' בתמוז ה'תרל"ז נתמנה להמשיך הנהגת בית אביו. נודע כבעל רוח הקודש כחריף דעת ובעניו. בגיל כ"ב חיבר את ספרו "עמק הלכה" על סוגיות הש"ס. כמו כן חיבר שו"ת עטרת ישועה, ועטרת ישועה על התורה ועל המועדים. נפטר כ"א בטבת תרע"ג ונקבר בדז"קוב. צאצאיו: בנו היחיד היה הרה"ק רבי אלתר יחזקאל אליהו, מלא מאלא מקומו. חתניו היו: רבי מנשה אייכנשטיין אב"ד ריישא הרה"ק רבי עמנואל וולטפרייד (השני) מפשדורו-לודו. רבי פנחס נתן סאפרין מקומרנה-נאנאש. רבי דוד שפירא מבקווסק.

הרה"ק רבי אלטר יחזקאל אליהו מדזיקוב ז"ע

נולד בדזיקוב שבגליציה בג' בחשוון תרמ"ה (ויש אומרים בתרל"ט) להרה"ק רבי יהושע בעל "עטרת ישועה", כבן יחיד לאחר 4 בנות. מסופר כי נולד בזכות ברכתו של הרה"ק רבי אלעזר מריישא. מצעירותו היה חלוש וחולני. בגיל 15, בשנת תר"ס, נשא את חוה בת דודו הרה"ק רבי ישראל מויזניץ, ולאחר תקופה ששהה בחצרו חזר לדזיקוב. מאוחר יותר, בשנת תרס"ט מינהו אביו לרב העיר במקומו. בשנותיו האחרונות בהן נבצר מאביו לקבל את חסידיו, שלחם אל בנו רבי אלתר לבקש את ברכתו ולמסור לו קוויטלאך. לאחר פטירת אביו ב"ה בטבת תרע"ג מונה למלא מקומו. בימי התרחבות חצר החסידות ונאמדה באלפים, היא נחשבה לאחת החסידיות הגדולות בגליציה. תפילותיו משכו המונים, והשולחנות הטהורים נערכו עד שעות הבוקר. במלחמת העולם הראשונה נמלט לחמיו לויזניץ ואיתו לגרוסוודיין ושהה שם עד תום המלחמה. אחרי המלחמה לא חזר כמעט לדזיקוב אלא ייסד את חצרו בטארנוב, בתחילה היה הדיין רב בעיר. ובשנת תרפ"ה נבחר בנו רבי חיים מנדל לכהן כרב העיר.

בין מלחמות העולם חזתה חצרו בטארנוב פריחה מחודשת ובקלויו שלו גדלו תלמידי חכמים רבים. הוא אף פתח במקום את ישיבתו "בית דזיקוב". וצעירים רבים נמנו על חסידיו

הקים לשם ולתפארת מבצר עוז לתורה ולחסידות מוסדות התורה "יחל ישראל" ברמת ויוניץ (לשון בניו בהקדמה לספרו) ואכן המוסדות הק' מקדשים שם שמים עד היום הזה. כשנשאל פעם מדוע בחר למושב לו דווקא בחיפה, השיב כסיפור מהרה"ק מרוז'ן ז"ע שא' מחסידיו נסע לווינה בענייני עסקיו, ובשובו שאל אותו הצדיק על מעשיו בווינה, וענה החסיד שאינו מבין משום מה, אולם הרגיש במקום זה התעוררות יותר גדולה לקיים המצוות מאשר בבית אמר לו הרה"ק מרוז'ן, אין פלא בכך והרגשתך מונבת, כי בכל מקום שורת כמות קדושה מסויימת, הווינה הכירה היא אינה מוצאת במה להתרבה, וכשימצאה יהודי ירא"ש כל הקדושה נדבקה בו... (מובא בספרו הק' מקור ברוך פר' וישלח)

כ"ק מרן האדמו"ר בעל ה'חלקת יהושע' מביאלא זצוקללה"ה היה פוקד את חיפה פעמים רבות ובעיקר בערכי ל"ג בעומר בדרכו למירוץ לציון הרשב"י אכסנייתו הקבועה הייתה בבית מו"ה נחמן דוד צוקרמן זצ"ל (חותנו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א) מחשובי העיר חיפה רבים מתושבי העיר התקשרו ודבקו בכ"ק אדמו"ר זצוקל" בראותם דמות של צדיק אמת אחד מן מקומי מהראוי לציון שנסיעתו האחרונה של כ"ק אדמו"ר זצוקל" מחוץ לישראל הייתה לחיפה כדי להיות מנדק לבנו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בחנוכה תשל"ז מספר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שנתלווה פעם לוקינו מביאלא זצוקל" כשהלך בחיפה וכידוע על הרב ויש בה הרבה רחובות מודרנות והתבטא אז רבינו זצ"ל בכדיחותא חיפה זה עיר של מדרגות...

ידוע אמרתו של הרה"ק ר' ישראל מצורטקוב ז"ע שאם יבוא להשתקע בארץ הקודש יבחר את הר הכרמל למעון קודשו כי עד היום מוראש וניכר בחלל אויר הר הכרמל קריאת ה' הוא האלוקים ה' הוא האלוקים...!

הרה"ק רבי אברהם יעקב מסריגורא הלאיב ז"ע נהג בתשע שנותיו האחרונות לחיי לנסוע מידי שנה לחר הכרמל בחיפה באומרו שרודו הרה"ק מששורטקוב שאף תמיד לגור בהר הכרמל המקום בו התהלך אליהו הנביא. ותקפיד תמיד לומר שהינו נוסע לכרמל ולא לחיפה (מפי ר' פייבל הסל ז"ל)

ואוהדיו. ולמדו ב"קלויזים" הדזיקובאים בערי גליציה. שנת תרצ"ז צפה את חורבן יהדות אירופה, וקרא לחסידיו להגר מפולין. בסוף שנת תרצ"ט חזר עם משפחתו לדזיקוב, הקטנה יותר. בתחילת השואה נמלט עם רוב יהודי דזיקוב לפוקשיביניצה, ואח"כ חזר לטרנוב. בגטו טרנוב, אף שעבר התעללויות נוראות, המשיך לערוך בישי"ס ולהנהיג את חסידיו. כשנודע שהנאצים מבקשים את ראשו כאחד ממנהיגי היהדות, הוברח בסוף שנת תש"ב לגטו קראקא. תקופה מסויימת הסתירוהו עם הרה"ק רבי אהרן מבעלזא ולפי דעה אחרת עם הרה"ק רבי משה מבויאן-קראקא. רבינו סבל אז מאד ממחלותיו מהאמצעים הדלים שהיו לטפל בהם.

ביום ו' באדר ב' תש"ג, שלחו הנאצים ימ"ש את הצעירים מהגטו למחנה עבודה בפלאשוב שליד קראקא, ואת השאר שילחו לאושוויץ או המיתו. חלק נוסף, ביניהם רבינו, הובלו למחנה פלאשוב, ושם נרצחו למחרת בו' באדר ב' תש"ג. הם נקברו למחרת בקבר אחים שנכרה במקום. הרבנית שהתה במחנות פלאשוב וסקארז'יסק, ונפטרה מטיפוס בשנת תש"ד. צאצאיו: הנה"צ רבי חיים מנחם דוד הורוביץ, הרב הצעיר דדזיקוב, חתן דודו הרה"ק רבי עמנואל מפשדורו-לודו, בן הרה"ק רבי אברהם משה מרוספשא בן הרה"ק רבי עמנואל מפשדובו, (חתן רבי ישראל בן הרה"ק רבי יעקב יצחק החוה מלובלין ז"ע) בן הרה"ק רבי ישעי מפשדובו ז"ע. מילא את מקום אביו ברבנות דזיקוב כשעבר לטרנוב. נספה בתש"ד. בתו (של הרב הצעיר) הרבנית אלטע פערל, אשת הנה"צ רבי משה הגר ר"י סערט ויוניץ. שאר בניו: רבי יהושע האדמו"ר מדזיקוב בירושלים. רבי יהודה מדזיקוב (חתן האמרי חיים). רבי מאיר הורוביץ מריישא.

~ בית קאסאן ~

כ"ק אדמו"ר משאץ ויוניץ שליט"א חתן הנה"צ רבי חיים אלטר פאנעט זצ"ל חתן הנה"צ רבי מאיר שלום ממזילאהניץ זצ"ל (מגזע הרה"ק רבי צבי אלימלך מדנינוב ז"ע בעמחסת"ק בני יששכר) בן הרה"ק רבי יחוסף מקאסאן הבני שליט"א (חתן הרה"ק רבי שלום פייש מטאהש) בן הרה"ק רבי צבי מטויסט בן הרה"ק רבי יחוסף מקאזאבא חתן הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב ז"ע.

הרה"ק רבי יהושע מדזיקוב ז"ע

נולד להרה"ק רבי מאיר מדזיקוב ולאמו דבורה בתו של רבי קלמן ריינהאלד מקראקא. נשא את בת הרב לייבוש רייך, חסידו של זקינו הרה"ק רבי אליעזר. מיד לאחר נישואיו העביר לו אביו

בית צדיקים יעמוד

בס"ד

בהדרת כבוד, מתוך חרדה עלילאה ועומקא דליבא, הנני משגד ברכת "מזל טוב" נאמנה, קדם פני הגאון הצדיק, פאר המידות ופאר היחס, רבים נהנים לאורו ורבים השיב מעוזו, סולל נתיבות ומאיר לארץ מאוצרותיו ומתורת אבותיו הקדושים מצוקי ארץ

כ"ק אדמו"ר מביאלא פשיסחא שליט"א

ולבנו בכורו העומד לימינו, וידיד נפשי מנועד וידיד כל בית ישראל, עדין הנפש ואציל המידות, הכימאי דיהודאי, רבים מתחממים לאורו, מדביץ תורה עשרות בשנים, שמו הטוב הולך לפניו, פאר מקדושים הגאון הרב אלתר יצחק רבינוביץ שליט"א

לרגל השמחה המדוממת, בנישואי בנו, הכבוד היקר והמצויין, ענף עץ אבות, כל רואיו יעידו שמשם לגדולות נוצר,

הרב אהרן משה שליט"א

עב"ג תחי

בת הגה"צ רבי שמואל שמעלקא דזנבוים שליט"א מנדרבורנה יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, שמבית מרומם מיוחס זה יזכו לבנות בית נאמן בישראל לשם ולתפארת, ויזכו לדאות רב נחת ותענוג בקדושה מכל יו"ח פרי עץ חי וקיים, וזכות רבינו היהודי הקדוש וכל בניו הקדושים אחריו זי"ע, יעמדו להם להמשך הדורות

המאחל ומברך מכל לב ונפש

שלמה מנחם שוויץ

שמהו בה' וגילו צדיקים

בס"ד

בחדרת קודש ובשמחה עלילאית נשגד בזה כסא דברכתא אל מזל פני המנורה הטהורה, רועה נאמן לעדתו, שמו מפארים עדת חבלו על ישראל עדתו פאר מקדושים רבים נהנים ממנו עצה ותושיה עטרת ראשנו ותפארתנו

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מביאלא פשיסחא

בהגיע תור כלולות נכדו

החתן הרב אהרן משה שליט"א

בן הרב"צ ר' אלתר יצחק שמעון מתתיהו שליט"א

עב"ג בת הגה"צ רבי שמואל שמעלקא דזנבוים שליט"א

ויהא רעוה מן שמיא שהזיווג יעלה יפה בבנין עדי יד לתפארת שולשלת הקודש תורה וגדולה יתאחדו על שולחנם תמיד ומשמחה זו עלינו ישופע שפע רב עדי נזכה לקבל פני משיח צדקנו ומלכנו בראשנו

בקדוב בימנו

המברך בהדרת קודש

בצלאל מרגליות

לונדון

ברוכים הבאים בשם ה'

הננו מקבלים בברכה את פני האורחים החשובים

רמי המעלה

הבאים לשבות בשבת קודש זמן שמחתינו

בעיר אשדוד ת"ו

הגאון הצדיק שר הזעורה

רבי אברהם יעקב הלוי איצקוביץ שליט"א

רב דקהל שבת הלוי ירושלים

כקש"ת

הגה"צ רבי שמואל שמעלקא דזנבוים שליט"א

מנדרבורנה

ואתם עמם כל המשפחות הכבודות

ידידים אוהבים יקרים הע"י

יהי רצון שירוו רוב נחת ושמחה דקדושה מכל יוצאי הלציהם

ויפוצו מעיינותיהם הוצה להגדיל תורה ולהאדירה מתוך

בריות גופא ונהורא נפישא וסייעתא דשמיא

מוסדות ביאלא פשיסחא

בנישואות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

קול דינה וישועה באהלי צדיקים

ברכת מזל טוב

קדם האי גברא רבא צנמ"ס פאר מקדושים מסור בלו"נ עשרות

בשנים להקמת בית ביאלא בעירנו אשדוד יצ"ו

אהוב למעלה ונחמד למטה דולה ומשקה

מתורת אבותיו רבוה"ק בשופי ובס"ד

כש"ת מורינו הגה"צ רבי פנחס אליהו רבינוביץ שליט"א

בן כ"ק אדמו"ר שליט"א - בני ברק

לרגל שמחת נישואי בזו הכלה זחאי

עב"ג נכד כ"ק אדמו"ר מלעלוב שליט"א

ויה"ר מקמי שמיא שיזכה לראות רב נחת דקדושה מכל יו"ח

מתוך בריות גופא ונהורא מעליא והשפעות טובות ברוחניות

וגשמיות ומשמחה זו ישפע שפע רב בגו"ר

מזלפלי ביהמ"ד

רבנן ותלמידיהון

שמחת הנישואין תתקיים בעזהש"ת ביום המישי
כ"ד סיון באלמי אהוות פרידמן אשדוד

- בית המדרש לתורה ולתורה
- כולל אבכים
- קונו בנין ליטקה שורה
- מכון 'ברכת אבות' להוצאת תורת רבוה"ק
- איגוד בני החתנות 'חלקת יושע'
- קנות צדקה וחסד
- אוצר הסמים קנין ותיקון ספרים
- שיבת בני המנוח 'ברכת צבי'

יקול יעקב ע.ר.
580534485 מס

רחוב רוב החו 4 רחבי אשדוד

סדרי השבת

בבית מדרשינו ברובע ו'

מנחה וקבלת שבת: בזמן הדה"נ

שולחן הטהור ליל שבת קודש

בשעה 10:45

מעמד הבגלאייטן:

מבית הרה"צ רא"י שליט"א

הרב לוי 33 - בשעה 9:00

תפילת שחרית ביום שב"ק:

בשעה 9:15

סעודת צפרא דשבתא - בבית

המדרש

מנחה וס"ג: בזמן הדה"נ

שבת שבע ברכות פרשת קורח

אצל סב הכלה

כ"ק אדמו"ר משאץ ויזניץ שליט"א
בחיפה

בהשתתפות

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שוה"ט ליל שבת בשעה 23:00

בביהמ"ד שאץ ויזניץ - רח' הרצל 60

בברכת שבתא טבא

הוועדה המכינה

מוסדות ביאלא פשיסחא
בנישאתה פון פון נדבורנה שליט"א
רובע ו' אשדוד

בעזה"ש

בעלוץ צדיקים רבה תפארת

בהדרת קודש וחרושתא, תבענא שפתינו לק-ל נורא עלילה שההיינו וקימנו לזמן שמוחתינו הגדולה, נביע בזאת, איחולי ברכת מזל טוב מועמוקא דליבא, קדם מעלת עטרת ראשינו ותפארתינו, ממשך שושילתא דדהבא של אבוה"ק ז"ע

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ולבנו בכורו העומד לימינו, פרי עץ היים מרביץ תורה לעדרי עדריס הרב הגאון רבי אלתר יצחק רבינוביץ שליט"א לרגל שמהת נישואי נכדו- בנו המופלג, מושלם בכל מידה נכונה, וגרים באורייתא תדירא, עדיו לגאון ולתפארת

הזהתן אהרן משה שליט"א
עב"ג הכלה תהי'
בת מהו' האי גברא רבא פאמ"ק שלשלת היהסין קכש"ת
הגה"צ רבי שמואל שמעלקא רוזנבוים שליט"א
מנדבורנה

ואהת היא הברכה לקודש פנימה שלוחה
עטרת זקנים בני בניס
כ"ק אדמו"ר משאץ ויזניץ שליט"א
הגה"צ רבי אברהם יעקב הלוי איצקוביץ שליט"א
רב דקהל שבת הלוי ירושלים

ותערב נא עתירינו, קדם אבוהון דבשמיא, להשפיע שפע ברכות אגודות, משמי ערבות, על ענף עץ אבות, עלינו ועל כל ישראל נשלחות, ויזכו לבנות בית נאמן בישראל בדרכם הצרופה של רבוהינו הק' מצוקי ארץ, לראות בניס וב"ב עוסקים בתנ"מ, וירוה אדמו"ר שליט"א רב נהת דקדושה מהם ומכל יו"ה, מתוך בריות גופא ונהורא ומעליא, עדי נזכה לשמוע בשערים שובי שובי על כפי הנשעים בב"א המברכים ביראת הכבוד מול פני הקודש

הנהלת המוסדות

יעמדו על הברכה ידידנו היקרים שנדבו רוחם להשתתף בהוצאת הגליון

הגה"צ רבי ישראל ישכר רבינוביץ שליט"א

בן כ"ק אדמו"ר שליט"א - לונדון

הרה"ח המפו' ר' אהרן מרגלית שליט"א

משפיע רוחני מחשובי מתפללי בית מדרשנו

הגאון רבי שלמה מנחם שוירץ שליט"א

ר"י נור ישראל

הרה"ח המפו' ר' יעקב סקולסקי שליט"א

יו"ר ועד קרן הבנין

שלמי תודה

אפרוין נמטיה לכל העוזרים והמסייעים להוצאת הגליון חשובי אנשי שלומינו אברכים יקרים ובחורי חמד כל אחד ואחד יבורך מפי עליון, ומן החובה להזכיר ארי שבחבורה ה"ה הב' החשוב שמואל אליהו רבינוביץ נ"ו ישלם ה' פעלו ותהי משכרתו שלימה מן השמים

יו"ל ע"י מכון 'ברכת אבות'
שע"י מוסדות ביאלא פשיסחא
רובע ו' אשדוד
בנישאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

תגובות והערות ניתן לשלוח באימייל:
b2241264@gmail.com